

Zpravodajství z obce

Slovo starosty obce

Souhrnná zpráva o vedení boje za snížení hluku a světlo naděje

V tomto textu navazují na článek z loňského podzimu. Proto jen stručně rekapitulace mé činnosti:

- Dostával jsem spoustu knížecích rad, ale nikdo kolem nás této problematice nerozumí natolik, aby dokázal hájit naše zájmy. Bylo jasné, že se bez cizí pomoci nebudeme umět bránit.

- Z diskuse na podzimním zasedání ZO pro mě vyplynul úkol sehnat soudního znalce, odborníka, stavaře, mostaře... Dostal jsem různá doporučení, ale nic z toho nebylo. Ani odborná právní analýza za docela dost peněz mi neřekla nic nového.

- Mgr. Petr Kučera, náš obecní právník, vytvořil dokument, kterým jsme se prohlásili za účastníka kolaudačního řízení. Byla to pojistka, aby nebyl ze dne na den vydán kolaudační souhlas. Protože Ing. Sochorcová z Krajského Úřadu MSK, která to má na starosti, by zřejmě opravdu mohla v rámci své kompetence takový dokument vydat.

- Pomohla nám příroda – utrhl se kus svahu nad vozovkou, je tam omezená rychlost, a dokud se to neopraví, kolaudovat se nemůže.

- Pátral jsem dál po odborné instituci, na kterou bych se mohl obrátit. Oslovil jsem Centrum dopravního výzkumu v Brně (CDV). Je to snad jediná podobná instituce v ČR. Trvalo to hodně dlouho, ale nakonec se ozvali.

- Dnes je pracovník z CDV na naší výplatní listině a „kope“ za nás. Podrobil důkladné analýze protokolů z měření hluku z června loňského roku, který svědčil ve prospěch Ředitelství silnic a dálnic (ŘSD), a našel v něm tolik nesrovnalostí, že by to bylo na přílohu k Vřesinským novinám. Sdílel jsem krajské hygienické stanici (KHS), že pokládám loňské měření za neplatné.

- Náš člověk z CDV jedná za nás s Národní referenční laboratoří pro hluk z provozu komunikací (NRL - to je asi nejvyšší autorita v ČR) a na rozdíl ode mě je schopen vést za nás odbornou diskuzi. Stejně tak za nás komunikuje i s KHS a objevují se první pozitivní výsledky.

- Budeme trvat na novém měření, při kterém se tentokrát bude zohledňovat hluk z přejezdu dilatací (správně „mostních závěrů“). Měření proběhne v režimu SZD (Státní zdravotní dozor je označením pro kontrolu, kterou vykonávají orgány ochrany veřejného zdraví na základě zákona o ochraně veřejného zdraví). Zahrnutí impulsního hluku by mělo znamenat, že se výrazně sníží hlukové limity. Snad až o 12 dB. Nicméně musíme s měřením počkat na reprezentativní podmínky.

Mostní závěr (dilatace) na estakádě Vřesina – velmi hlučné řešení

- Problematiku hluku komunikují také s některými obcemi Ostravy Poruby. V průběhu řady osobních schůzek se snažíme naše kroky koordinovat.

Musím férově přiznat, že ze strany Ředitelství silnic a dálnic byly naznačeny i vstřícné kroky. V dopise od generálního ředitele Ing. Mátyla je slib, že nějaká náprava bude. A věřím, že i pro ně budou naše argumenty dobré, protože ŘSD musí přistupovat ke stavbě s péčí řádného hospodáře a potřebují se o něco opřít.

S touto agendou jsem za poslední rok strávil více času, než s čímkoli jiným. Chci z tohoto místa poděkovat místní ODS. Pomohla nám jejich petice, i když se ji nepodařilo doručit na všechna

Mostní závěr montovaný povinně v Praze a okolí – nízkohlučné řešení

místa. Na jiné adresy však dorazila a elektronická kopie se už šíří mimo naši kontrolu. ODS mě také přizvala na schůzku s poslancem Ing. Stanjurou, bývalým ministrem dopravy. Ten by mohl naši problematiku posunout do vyšších pater politiky.

Achci také poděkovat všem občanům Vřesiny, ale i Krásného Pole, kteří se ve věci angažují a poskytují mi podporu, radu i pomoc. Úmyslně tady neuvádím jejich jména - nevyžádal jsem si jejich souhlas.

O vývoji situace vás budu opět informovat.

Projekt kanalizace

V uplynulém období jsem byl mnohokrát tázán, jak se rada obce potýká s modernizací kanalizace. Odpovídal jsem, že se pracuje na projektu. Smlouva s projektantem na kanalizaci byla snad první v tomto volebním období – podepsaná v listopadu 2018. Navíc jsme uzavřeli dohodu s jinou odbornou firmou, která měla projektanta metodicky řídit, aby projekt byl v souladu s požadavky příslušného ministerstva a měl naději na získání podpory. Pravidelné pracovní porady, které měly být, byly sporadické, do života nám vstoupila pandemie. Termín nebyl dodržen, ani druhý, třetí, čtvrtý. Nakonec jsme obdrželi balík dokumentace. Bylo to dlouho po termínu, ale v radě jsme byli smíření s tím, že opožděný projekt je lepší než žádný projekt...

Bohužel, projektová dokumentace, která nám byla předložena, nesplňovala podmínky zadání. Ani po tak dlouhém prodloužení dodací lhůty jsme neobdrželi dílo dle smlouvy. Moji kolegové, kteří tomu rozumí lépe než já, dílo prohlásili za bezcenné.

Balík s dokumentací jsme vrátili a s ní i fakturu. Neustoupili jsme naléhání ani po nabídce

Návrh výsadby u smuteční síně

Návrh výsadby u smuteční síně

výrazně nižší ceny. Bohužel, budeme muset projekt zadat a vysoutěžit znovu. Je to jeden z negativních důsledků zákona o zadávání veřejných zakázek. Všichni dobře víme, že nejlevnější není nejlepší. O spolehlivosti nemluvě.

To na věci nic nemění – upravíme zadání a začneme znovu...

Koncepce zimní údržby

Letošní zima po mnoha letech měla opravdu zimní charakter. Bylo docela hodně sněhu, mrazivé noci i dny. A to v situaci, kdy řada pracovníků údržby byla na nemocenské – někteří s covidem, jiní z dalších důvodů.

Řešili jsme problém se zajištěním posypu, který je navíc při poklesu pod 7 stupňů velmi málo účinný. V kritické situaci jsem zajistil pomoc z Ostravských komunikací - během dvou hodin s moderní technikou zvládli kvalitně celou obec ošetřit solankou. Ovšem náklady na tuto jedinou akci překročily 10 tis. Kč. Kromě toho se s takovou pomocí nedá automaticky počítat – byla to výjimečná situace.

Letitě potíže s organizací zimní údržby podpořily úvahy o pořízení nového traktoru s přední radlicí a sypačem. V radě jsme dnes v této věci zajedno. Musíme mít koncepční dlouhodobé řešení a nemůžeme se v příští sezóně spoléhat na cizí pomoc.

Koncepce péče o stromy v intravilánu obce

Koncepce je klíčové slovo pro jakékoli úvahu o rozvoji obce. Dlouhodobá koncepce je naprosto nezbytná a určitě přináší ovoce. Na tom principu by měl být postaven plán rozvoje obce. Dobře je to vidět u našich sousedů v Krásném Poli.

Ing. Jiří Augustin zpracoval koncepci dlouhodobé péče o stromy. Aktuálně nám brněnská firma smluvně zpracovává pasport stromů, budeme mít veškerou zeleň v naší GIS aplikaci (geografický informační systém). Jiná odborná firma pro nás zpracovává dendrologický průzkum, abychom měli zdravotní stav dlouhodobě pod kontrolou. A je nejvyšší čas, protože nás v nejbližší době čeká výsadba desítek nových stromů v intravilánu obce. Jednu dotaci za cca 250 tis. Kč má již schválenou naše ZŠ. O druhou dotaci požádala obec a věřím, že i tato dotace dopadne dobře. Čeká nás také náhradní výsadba za stromy, které byly odstraněny na školním pozemku. A další náhradní výsadba proběhne v souvislosti se stavbou cyklostezky na Skalku. To sice není naše investice, ale je to na našem území a za vykácené stromy a keře se musí také vysadit nové. Bez dlouhodobé koncepce se to řešit nedá.

Koncepce estetizace obce

Jde o výsledek úvah, jak dosáhnout zlepšení kvality veřejných prostor. Na různých místech obce původní hezké okrasné keře přerostly a staly se z nich nevzhledné houštiny. Většinou si to ani neuvědomujeme, protože jsme si na ty pohledy zvykli. Ne že by to bylo katastrofální, ale hezké to určitě není. Pokusil jsem se o vytvoření koncepce estetizace veřejného prostoru ve spolupráci s externím zaměstnancem a rada obce řešení akceptovala. Máme už několik návrhů a v pondělí 8. 3. jsme si v radě odsouhlasili, že se pustíme nejdříve do úpravy okolí smuteční síně. Samozřejmě nejde začít jinak, než likvidací přerostlých neudržovaných dřevin. Ale věřím, že výsledek se bude líbit všem. Časem bychom tak mohli kultivovat všechna zanedbaná místa v obci.

Zanedbaných míst je určitě hodně po celé obci. Dovoluji si vás tedy všechny požádat, pokud máte náměty na zlepšení, abyste se nerozpakovali se s vedením obce podělit. Ideálně emailem na adresu starosta@vresina.cz, info@vresina.cz nebo asistent@vresina.cz. Neslibuji, že se vyřeší všechno a hned, ale je třeba vědět o slabých stránkách a vhodné řešení plánovat.

Ing. Jiří Kopeň, starosta

Aktuality v obci

UPOZORNĚNÍ PRO UHRAZENÍ POPLATKU ZE PSŮ ZA ROK 2021

Poplatek platíte s ohledem k současné epidemické situaci **především bezhotovostním převodem**

- na č. ú. 1760065389/0800, VS 22xxx21 (xxx doplňte č. popisné).
nebo

- v kanceláři obecního úřadu vždy v úřední dny pondělí a středu od 8:00 - 12:00 hod. a od 13:00 - 17:00 hod.

Poplatek činí 150,- Kč za jednoho psa a 225,- Kč za každého dalšího psa jednoho majitele.

Databáze psů

Rada obce rozhodla vytvořit na obci databázi psů a vybavit obecní strážníky čtečkou čipů. Jaké z toho vyplývají výhody pro občany? Zrychlí se proces navracení psa majiteli a minimalizuje se stres zaběhnutého mazlíčka.

Systém ovšem může fungovat jen v případě, budeme-li znát číslo čipu vašeho psa.

Vyzýváme vás, kteří jste číslo čipu ještě nesdělili, abyste tak učinili ve vašem zájmu a zájmu vašeho psa. Nejlépe e-mailem na adresu poplatky@vresina.cz. Do emailu prosím uveďte své jméno a příjmení, adresu a číslo čipu (lze vyfotit, či naskenovat). Popřípadě, tak učiňte telefonicky na čísle 556 425 829.

Oznámení Českého statistického úřadu o konání sčítání lidu, domů a bytů v roce 2021 v České republice

Sčítání bude probíhat na celém území České republiky. Fyzická osoba podléhající sčítání je povinna poskytnout zákonem požadované údaje. Rozhodným okamžikem sčítání je půlnoc z pátku 26. března 2021 na sobotu 27. března 2021. Do 9. dubna 2021 má každý možnost sečíst se online prostřednictvím elektronického formuláře na webu www.scitani.cz nebo v mobilní aplikaci. Kdo se nesečte online, má zákonnou povinnost od 17. dubna do 11. května 2021 vyplnit a odevzdat listinný formulář. Jeho distribuci zajišťují sčítací komisaři.

Podrobnější informace naleznete na webu www.scitani.cz

Na slovíčko s panem starostou

Aktuální oficiální informace mají možnost občané získávat na webových stránkách obce Vřesiny. Myslíte, že je tento způsob informace dostatečně propagován?

V současném světě jsme zaplavováni až absurdním množstvím informací. A také se nám kdekdo pokouší vnucovat nové a nové metody, jak sdělovat informace – naposled to byl tzv. mobilní rozhlas. Takže v této věci jsem velmi obezřetný.

Nepochybně sis, Vladimíre, všimnul, že nekomunikuji přes Facebook. To je totiž časová sebevražda. Komunikovat on-line s tisícovkou uživatelů nelze. Častokrát už mám chuť se ozvat, ale zatím jsem vždy odolal. Hlavně když jsou tam nefér útoky na pracovníky obce. Někdy se tam objevují informace, které nejsou zcela korektní, ale každý tam píše za sebe. Snažím se být nad věcí. Už ale pracuji na rozšíření naší webové aplikace o dva nové komunikační kanály: první bude rozesílání hromadné SMS lidem, kteří o to budou mít zájem, svěří nám své telefonní číslo a dají nám příslušné souhlasy. Druhým kanálem bude přece jenom oficiální účet obce na Facebooku. Kdysi jsme ho už měli, ale bývalá starostka odmítla vydat heslo. Ač tuto platformu nemám rád, musím akceptovat, že je funkční a pro mnoho lidí se stala hlavním nástrojem pro výměnu informací. Účet ovšem nebude sloužit k obousměrné komunikaci – budou se tam zveřejňovat informace z našeho webu.

Znovu připomínám, že od počátku svého působení v obecní politice prosazují naprosto otevřenou radnici. Každý má možnost zeptat se mně na cokoli. Ale ne přes „fejsbuk“.

Jaké jsou tedy stávající komunikační kanály? Historicky to jsou Vřesinské noviny, webové stránky obce, obecní rozhlas (stále velmi žádaný) a úřední deska (povinná). Ta má fyzickou i elektronickou podobu. Vloni jsme přidali mobilní aplikaci V OBRAZE. Je ke stažení bezplatně. Tato aplikace zajistí všem uživatelům, že se jim zobrazí v mobilu každá aktualita z našeho webu během několika minut.

Ale musím znovu zdůraznit, že na naší radnici pracuje kromě mne 5 lidí a každý má svoji náplň. Oddělení pro komunikaci s veřejností nemáme...

Jak pokročily práce na stavební úpravě sálu nad hasičskou zbrojnicí? Bude bezbariérový přístup?

Byl bych rád dal konkrétnější odpověď, ale nemám. Je to jedna ze záležitostí, na které osobně dohlížím. Vloni byl zpracován statický posudek, byl zadán a dokončen projekt na opravu stropu. Máme i platné stavební povolení. Byla zveřejněna výzva (soutěž) pro stavební firmy. Aktuálně máme na stole tři nabídky. Komise pro vyhodnocení nabídek se už jednou sešla, ale nerozhodla. Je pochopitelné, že se nám na takovou akci (cca do 400 tis. Kč) nepřihlásily věhlasné firmy. Komise uchazečům dala týdenní lhůtu na doplnění informací. K datu vydání Vřesin-

ských novin je už možná rozhodnuto.

Doba rekonstrukce bude cca 8 týdnů. Hasiči musí vystěhovat úplně všechno, protože při demontáži stropu se musí nejdříve demontovat vrata a prostor bude po dobu stavby otevřený. Oprava stropu bude spočívat – velmi zjednodušeně – v posílení ocelového průvlaku, který vede středem garáží, přivařením dalšího profilu a následně vložením dalších nosných trámů do mezery mezi ty původní.

S našimi hasiči jsem celou věc projednal už před několika týdny, aby si dokázali vše nachystat před tím, než to spustíme.

Ale ta hlavní otázka, Vladimíre, směřuje k bezbariérovému přístupu. To není aktuálně součástí této etapy. Až se zpevní strop a nebude se nám podlaha v sále houpat pod nohama, pak by měl nastat druhý krok – oprava sálu, výměna oken, radiátory, elektřina, podhledy, světla, možná mini kuchyňka apod. Na to máme hrubý odhad cca 600 tis. Kč. A v rámci této etapy se musí zastupitelé rozhodnout, jestli uvolní miliony na výtah...

Začalo se mluvit o Komunitním domu seniorů, který má být vybudován na místě koupeného domu od Hegarů. Počítá se s tím, že se na výstavbu získají dotace. Něco podobného už tady bylo, zhruba před 25 lety, kdy obec uvažovala přebudovat nedostavěné „Stravovací středisko“ na Dům pro seniory s podporou státních dotací, kde bylo ale podmínkou, že určitá kapacita domova bude vyhrazena pro přespolní klienty. A na tom to skončilo. Jsou vám známy podmínky dotace a máte zjištěn obecním průzkumem zájem občanů-seniorů Vřesiny o tento typ bydlení? Aby nám tady nakonec opět nezůstala na mnoho let nová „dominant“ obce.

Historii „stravovacího střediska“ znám, i když jsem v té době ve Vřesině nebydlel. Jenom připomenu, že v době zahájení mého působení na radnici v roce 2010 už objekt nebyl v majetku obce a naše snaha v té době spočívala právě v ochraně před pokusy o podobné nežádoucí využití. Což se nakonec povedlo - prodejna je určitě lepší varianta, než levné bydlení pro nepřizpůsobivé občany z jiných lokalit.

Komunitní dům pro seniory (KoDuS) má sloužit občanům Vřesiny. Není zde místo na obšírný popis projektu, to se dá lehce dohledat na webu. Tyto projekty se realizují s podporou Ministerstva pro místní rozvoj už řadu let. Aktuálně se staví v Kráském Poli s 22 bytovými jednotkami.

Žádná podmínka pro „přespolní“ klienty tady není. Záměr ministerstva pro místní rozvoj je naopak postaven na tom, že naši občané, kteří prožili významnou část života v naší obci, získají možnost zůstat na „domácím území“ ve známém prostředí a strávit další životní etapu v „komunitě“ se svými vrstevníky.

Oficiální průzkum se nekonal. Ale až na výjimky všichni dotazovaní projevíli souhlas.

Zastupitelé projekt v rozpočtu podpořili všemi hlasy. Myslím, že složením a snad ani mentalitou se obyvatelé Vřesiny nijak neliší od zbytku republiky, takže co funguje jinde, by mělo fungovat i u nás.

Aktuálně jsme ve fázi, kdy budeme rozhodovat o výběru projekční kanceláře. Pracuje se na výzvě a máme stanovené parametry – cca 20 bytových jednotek, z toho polovina 1+KK a polovina 2+KK.

Naším cílem je vybudovat funkční a současně vzhledný objekt v centru obce a vytvořit také nový veřejný prostor.

Je chvályhodné, že se projektují úpravy uliček mezi ul. Hlavní a Malou Stranou. Nemohu se ale zbavit dojmu, že místní část Nová Plzeň je svým způsobem opomíjená. Jsou tam také dvě uličky, které volají po úpravě. Ulička Svázivá a spojka mezi ul. Plzeňská a Pohří vedoucí přes les okolo bývalého letního kina. Ta byla v minulosti i osvětlena a opatřena lavičkou.

Na tuto otázku musím reagovat jediné tím, že se všechny věci nedají řešit najednou, nýbrž jedna po druhé. Pro ulici Na Potůčku máme projekt a budeme soutěžit dodavatele. Na další pěší komunikaci ke zdravotnímu středisku se projekt aktuálně zpracovává. Mimochodem mě napadlo, že by i tato ulička mohla mít své jméno, i když je jenom pro pěší. Možná by to mohlo být téma pro letopiseckou komisi...

A pokud se jedná o Novou Plzeň, je to pořád otázka rozpočtu a také „tlaku“ obyvatel, kteří tam chodí. Je evidentní, že v oblasti kolem zdravotního střediska a obecního úřadu je vyšší provoz a tím pádem vyšší společenská poptávka.

Drobnosti vylepšují tvář obce. Více jak půl roku leží na radě návrh umístění informačních směrůvek k obecním objektům pro přespolní. Za tu dobu „ani fuk“.

Ne tak zcela... Ťuk tady byl. Ale rozhodnutí bylo odloženo. Rada se k tomu ještě nedostala. Na obranu rady obce musím říci, že jsme nasadili vysoké tempo a řešíme mnoho závažnějších témat.

A když už jsme u těch drobností, ulička Důlní má své určité „čáro“ a kdyby se pozměnil její povrch, dostala by „šťávu“. Vřesině chybí „obecní architekt“. A když není, stačilo by se obrátit na stavební fakultu, ať v rámci diplomových prací studenti navrhnou vylepšení vřesinských zákoutí a že jich není málo.

Tato ulička je na seznamu investičních akcí na letošní rok.

Na jiném místě Vřesinských novin se zmiňuji o tom, že obci chybí opravdu dlouhodobá koncepce ve smyslu nějakého strategického dokumentu. To totiž souvisí s myšlenkovou kontinuitou vedení obce. Určitého pokroku snad bude dosaženo v oblasti estetického vzhledu obce. To jsou ty drobnosti. Na jiném místě novin píšu o tom, že se snažíme vytvořit dlouhodobou koncepci v řadě oblastí. Dílčím řešením jsou právě

ta zákoutí. Už máme návrhy na úpravu vzhledu kolem smuteční síně, parkoviště u hřbitova, okolí kostela a školy. Dotáhneme i úpravu kolem zdravotního střediska. Tam se budou vysazovat stromy a okrasné keře. Bude to stát peníze, ale bude to hezké. Nebudu se tajit tím, že je tady i určitý tlak, aby se nepřidělávala práce údržbě obce, ale já jsem přesvědčen, že to nemůže být kritérium. Pokud se to osvědčí, mohla by to být součást strategického dokumentu, který by i budoucím radním ukládal, jak se o veřejná prostranství starat. Cílem je samozřejmě postupně měnit tvář obce k lepšímu.

Letos má začít výstavba chodníku v Lažiskách, mezi Vřesinou a Porubou. Kdy začne zastupitelstvo konečně reálně uvažovat o chodníku podél ulice Hlavní v obci, po které chodí násobkem více lidí než přes Lažiska?

Vladimíre, kladeš mi otázky, na které asi znáš sám odpověď. Ano, chodník na Hlavní ulici je žádoucí. Při jednání se Správou silnic MSK jsem však slyšel jejich nekompromisní stanovisko, že ze šířky komunikace nepustí ani centimetr. Někteří vlastníci pozemků podél komunikace by možná byli ochotni ustoupit s plotem. Ale ne všichni. O liniových stavbách napříč přes soukromé pozemky by se mohla vést dlouhá diskuze. Pokud má někdo realizovatelný návod, jak to udělat, rada obce ho ráda využije. Uvítáme každého, kdo ví, jak na to.

Přece ale jenom mám drobnou „lepší“ zprávu: bude provedena oprava toho, čemu říkáme manipulační plocha (abychom zmátli „nepřítele“). Jedná se tedy o obnovu zpevněné plochy, která navazuje na chodník od obecního úřadu k autobusové zastávce a pár metrů dál... Máme na to letos v rozpočtu 300 tis. Kč. Správa silnic sice nepustí ani centimetr z šířky komunikace na chodník, ale v opravě této plochy (která je z velké části na pozemku Moravskoslezského kraje) nám nebude bránit. Ale i tento souhlas

trval administrativně více než rok. Docela dobře rozumím tomu, proč soukromí investoři zahajují stavby načerno...

Á propos. Chodník podél ulice Osvobození k sportovnímu areálu U Opusty. Nechci být škodolibý, ale za čas, který naši předci potřebovali pro výstavbu tramvajové trati Svinov-Vřesina, má obec pouze o cca 2,5 mil. Kč méně na účtu za většinu nepotřebných pozemků pro výstavbu chodníku. Škoda, že chyběla a chybí odvaha pro prosazení celospolečenského zájmu nad zájmem osobním, když to právní úprava umožňovala a umožňuje. Co bude dál a hlavně, kolik to bude nás stát?

Ano, utratili jsme peníze a utratíme další. V nové trase bude chodník, lávka přes Porubku a snad i posezení a další plocha pro aktivní pohyb. Nápad zastupitelé akceptovali a odkoupení pozemků schválili. Vyvlastňování se dá obhájit – podle mě – opravdu jenom v extrémním případě. Někdo o té variantě na zasedání ZO mluvil, ale neměl žádnou podporu. Jsem tomu docela rád. Možná, že vyvlastňování v minulé éře našeho státu vedlo k tomu, že vlastníci dnes tak velmi neochotně prodávají pozemky na nové projekty. Nechceme generovat nové krivdy.

Pozemky jsme tedy vykoupiili a aktuálně už máme souhlas stavebního úřadu v Bílovci s dělením pozemků. Teď odesíláme návrhy na vklad do katastru. Řešení se nemusí líbit každému, ale budeme dalších deset let vyjednávat? Je třeba něco dělat, speciálně když je v sázce bezpečnost dětí.

A poslední postesknutí. Já to vidím v té naší obci tak, že se buď honí mnoho zajců, nebo se „vyhlíží“ nějaký dotační titul. A „vyhazují“ se peníze za studie, studie proveditelnosti, projekty, apod., které se nakonec založí do archivu. Namátkou – taktéž komunitní středisko, ale ve školní tělocvičně, nový sběrný dvůr, nová hasičská zbrojnice, „točna“

před školou, umístění kulturního domu, projekty chodníku k areálu U Opusty...

Budu se opakovat – neexistence strategického rozvojového dokumentu je docela zásadní věc. Máme už sice komisi pro rozvoj obce, ale okolnosti posledního roku práci moc nesvědčí.

Projekty v šuplíku nebudu komentovat. Ale věřím, že „kulturní dům“ nebude projekt do šuplíku. Obec ho potřebuje.

Stejně tak to, čemu říkáš „točna“. Vše je třeba vidět v souvislostech. Toto řešení se odložilo, dokud nebude hotová křižovatka u Hrušky. Pak už to nebude sloužit jako „točna“ pro návštěvníky prodejny, ale jako parkoviště pro rodiče, kteří vozi děti do školy. Ale jak jsem uvedl dříve, všechno má svůj čas. Všechny záměry se musí koordinovat.

Ale důležitá informace na závěr – v jiných obcích mají „zásobník“ hotových projektů. I celá léta mají v šuplíku připravená řešení, stavby, modernizace. A když se vyskytne příležitost (hlavně správný dotační titul), sáhnou do šuplíku, opráší dokumentaci a mohou začít něco dělat. Například projekt na KoDuS u sousedů v Krásném Poli začali řešit před více než pěti lety a stavět začali na podzim loňského roku. Mně se systém dotací nelíbí. Ale pravidla si neurčujeme my.

A ještě kostlivce ve skříni – „nezřízení“ věcných břemen obecní kanalizace vedených po soukromých pozemcích. Když se sbíraly souhlasy pro vedení kanalizace, tak za podmínky, že se zřídí věcná břemena a budou za úplatu. Mnoho splátek už kanalizací protéklo a ani kapka za služebnost.

Priznám se, že o takovém „kostlivci“ ani nevím. Za mého působení se jediný občan hlásil o svá práva v této věci, a ten od obce úhradu za zřízení VB obdržel. Řekl bych tak v roce 2011.

Nahlas přemítal Ing. Vladimír Bárta a s odpověďmi se trápil starosta Ing. Jiří Kopeň

PROVOZNÍ DOBA

Pondělí	-	13:00 - 18:00
Úterý	8:00 - 12:00	13:00 - 14:00
Středa	-	13:00 - 18:00
Čtvrtek	8:00 - 12:00	13:00 - 14:00
Pátek	8:00 - 12:00	13:00 - 14:00

Telefon: 954 274 285

Ptáme se pana místostarosty a on nám odpovídá

Pane místostarosto, začneme pochvalou. Prosincové ořezávání jmelí na stromech rostoucích ve veřejném prostoru si zaslouží obdiv a díky od mnoha občanů, kteří využili možnost si jmelí odebrat před vánočními svátky do svých domovů. Stane se to tradicí, jelikož, jak známo, jmelí je parazit?

Ano, máte pravdu, ořez prosincového jmelí byla dobře naplánovaná akce, která klapla na jedničku. Nevěřil jsem, kolik jmelí bylo na stromech. Celkem jsme ořezali čtyři kontejnery jmelí z 24 stromů. A lidé si skutečně vše na Vánoce rozebrali. Kdybych to neorganizoval, tak bych tomu ani nevěřil. Tradice to asi nebude, protože nové jmelí jenom tak rychle nevyroste. A my to ani nechceme. Vždyť už, jak píšete, je to parazit, který poškozují stromy.

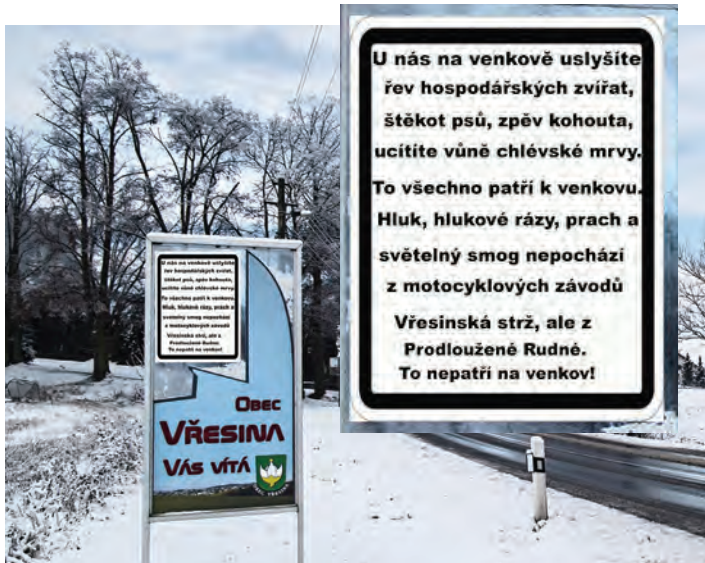
Jak občané Vřesiny využili možnosti se zbavit vánočních stromků po svátcích jejím

uložením na určených místech v obci?

Odvezli jsme cca 40 stromků. Myslel jsem, že to bude více. Chce to asi určitou „tradici“ a lidé se to naučí.

A teď necháme kočkování a z mosta do prosta – vítací tabule. To je takové vděčné téma. Alespoň jedenkrát za měsíc na nich hodiny trčují. Například 15. 1. 2021 U Opusty. Zajímalo by mne, zda náklady na opravy již nepřekročily jejich pořizovací cenu.

Je to tak, někdy opravdu trčují, a to hlavně v zimě, kdy se rychle vybije baterie. Finanční náklady činí jenom cenu za novou baterii. Zhotovitel slíbil, že po zimě provede úpravu strojku, tak, aby k tomu už nedocházelo. Tak uvidíme. Věřte, ani mně se nechce každý rok odpovídat Vřesinským novinám „A co uvítací tabule?“

„Návrh“ na úpravu vítacích tabulí

Mlýnská ul.

Vřesinka – výškový stupeň

na základě výběrového řízení zhotovitele.

A teď opět budu milý. V obci jsou na různých místech umístěny lavičky, což je chvalyhodné a každý to musí ocenit. Rád bych navrhl umístit lavičku na pěšině v Kaménkách s výhledem na zástavbu Za Dvorem a také na konci ulice K Vodohradu za „Rozervalem“ s výhledem na Krásné Pole, Velkou Polom. A teď opět budu škodolibý. Procházkou na Cípkách jsem narazil na lavičku, o které jsem zapochyboval. Pro odpočinek bolavých nohou v pořádku. Ale když jsem se na ni usadil a pohlédl na Vřesinu zjistil jsem, že tento pohled je umožněn pouze v zimních měsících, kdy na pozemku, přes který se dívám na svou rodnou obec, nebude vegetace.

Rada obce chce zkulturnit prostředí rybníka, a proto chce jak pěšinu Kaménky, tak okolí rybníka vyřešit jako jeden celek. A procházku na Cípkách, kde jste narazil na lavičku, byla asi v létě. To je ve skutečnosti jediné roční období, kdy z lavičky na Vřesinu přes vzrostlé obilí není v určitou dobu dobře vidět. Proto doporučuji procházku s posezením a dobrým výhledem nechat na jaro, podzim či zimu☺. A pro instalaci ostatních laviček doporučuji naši vzájemnou procházku, kde mi přesně ukážete dané místo, kde ji navrhujete umístit.

Málem bych zapomněl, je to také takový evergreen, přemístění odpadkového koše z pod základního kamene Plzeň-Vřesině, teď nevím, jestli Domu služeb nebo Hasičské zbrojnice. Kdybych dostal pozhánání, tak bych ho osobně přemístil k obecní tabuli naproti, ale bojím se hýbat s obecním majetkem.

Myslíte si, že umístění odpadkového koše u vchodu do domu služeb a sálu hasičské zbrojnice

Koš u hasičské zbrojnice pod základním kamenem

je špatné místo? Je to velmi frekventované místo. Odpadkový koš určitě nepřemísťte, jelikož jeho držák je zabetonovaný a u obecní tabule často stojí auta, tak by pak koš mohl přijít k úrazu, i proto je tam, kde je.

A na závěr se ptám, proč jsou informace např. o aktuálním stavu ošetřování vozovek místních komunikací (a nejen tyto) zveřejněny na facebooku a nikoliv na webových stránkách obce? Domnívám se, že občané mají získávat informace především na webových stránkách obce a taktéž z Vřesinských novin (abych si přihrál polívičku).

Webové stránky obce spravuje zejména starosta obce. A na facebook dávám informace proto, že tam je mnoho uživatelů Vřesiny a jeho užívání je už součástí života těchto lidí. A reakce na facebookový příspěvek je okamžitá. A co se týče Vřesinských novin, nejdou zde dát aktuální informace (např. upozornění na odklizení sněhu, apod.), když vychází 4x ročně. Ale děkuji, pochopil jsem pointu a důvod Vašeho dotazu a udělám vše pro to, aby se to zlepšilo☺.

Otázky pokládal Ing. Vladimír Bárta a s odpověďmi laškoval místostarosta Pavel Pokorný

Další vděčné téma je podmáčení ulice Mlýnská pod tramvajovým nadjezdem. Tento úsek byl opraven v roce 2017, ale asi nekvalitně. Nezapomnělo se na odvodnění? V červnu 2017 jste kvalitu demonstroval fotografiemi ve Vřesinských novinách a já v tomto čísle fotografií dokumentuji stávající stav.

V červnu 2017 byla ukončena realizace veřejné zakázky na opravu tří místních komunikací a zhotovitel se zavázal, že z použitého recyklovatého materiálu opravovaných komunikací bezplatně opraví i ulici Mlýnskou, což se také stalo. No a život ukázal, že tato technologie opravy nestačí. Musí se proto provést projekt, který bude obsahovat i odvodnění dané cesty a znovu ji opravit. Tentokrát už ne zadarmo, ale oprava cesty i s odvodněním bude stát cca 2 000 000 Kč. A vámi dokumentující stav jsme již částečně opravili.

A když už jsme u té vody, v havarijním stavu je výškový stupeň v dolní části toku Vřesinka, jehož správcem je obec Vřesina. Dostane se letos do plánu oprav?

Ano, rada obce se tímto zabývala. V rozpočtu na rok 2021 jsou vyčleněny peníze na projektovou dokumentaci a po jejím zhotovení bude oprava provedena. Samozřejmě

Obrana proti „šmejdům“ Ptáme se pana radního

V lednu letošního roku mne a starostu obce kontaktovalo několik občanů s tím, že jsou obtěžováni osobní návštěvou energetických „šmejdů“ a ptali se, co mají udělat. Začnu tedy od začátku. V březnu roku 2019 jsem Vás ve Vřesinských novinách informoval, že rada obce Vřesiny se na svém zasedání ze dne 21. 1. 2019 usnesla vydat nařízení obce Vřesina č.1/2019 a to tržní řád, kterým se zakazuje podomní a pochůzkový prodej na území obce.

Podomním prodejem se rozumí prodej zboží a poskytování služeb provozovaný bez pevného stanoviště obchůzkou jednotlivých bytů, domů, atd. bez předchozí objednávky. Pochůzkovým prodejem se rozumí prodej zboží a poskytování služeb na veřejném prostranství s použitím přenosného nebo neseného zařízení (konstrukce, tyče, závěsného pultu, ze zavazadel, tašek, apod.) nebo přímo z ruky, přičemž není rozhodující, zda ten, kdo zboží nebo služby prodává či nabízí, se přemísťuje nebo postává na místě. Účelem tohoto nařízení je zamezit narušování ochrany obydlí, zajištění veřejného pořádku a zvýšení bezpečnosti obyvatel obce Vřesiny. Neobstojí zde častá obrana těchto obchodníků, že o tom nevěděli. Věděli, protože když vjíždějí do naší obce, tak je na to upozorňuje informační tabule.

Porušení povinností stanovených tímto nařízením se postihuje podle zvláštních právních předpisů (zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, § 4 odst.1).

A jak se proti nim bránit? Dohled nad dodržováním této normy provádějí obecní strážníci. Zavolejte jim na telefon- 724 255 125 nebo 733 373 816. V případě, že nejsou na příjmu a situace to vyžaduje, volejte Policii ČR, a to na tel 158. Vysvětlete jim, co se děje a že se zde jedná o porušování nařízení obce o podomním prodeji. Policie ČR přijede a bude dané porušení řešit dle zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, § 4 odst.1. V tomto případě je zde pokuta až 100 000 Kč. Danou záležitost jsem konzultoval s policií ČR a bylo mi řečeno, že tyto přestupky běžně řeší. Takže v případě potřeby se je nebojte zavolat

Pavel Pokorný, místostarosta obce

Pane radní, v říjnu 2020 byl na Cípkách realizován projekt „Protierozní opatření a zvýšení biodiverzity v lokalitě Cypky“. Prosim, kdo je autorem projektu?

Projekt protierozního opatření a zvýšení biodiverzity v lokalitě Cypky, tak jak pokročil v říjnu 2020, je jen jeho část. Projekt se skládá z několika částí, kdy první byla byrokratická část, která zahrnovala prověření všech možných legislativních požadavků. Samotný projekt v pravém slova smyslu jsem vypracoval ve spolupráci s Ing. Jiřím Augustinem, který měl na starost veškeré mapové podklady a zaměření jednotlivých stromů. Mgr. Radim Lokoč – pomolog - se podílel na odrůdové skladbě ovocných stromů a jejich pozdějších dodávkách. Já jsem projekt sepsal a Agentura ochrany přírody a krajiny projekt připomínkovala. Další částí průběhu projektu byla realizace stavební, kdy musím zmínit vysokou kvalitu bagristy, kdy odvedl špičkovou práci, a konečně výsadba ovocných dřevin. Následovat v roce 2021 bude výběrové řízení na provedení následné péče po dobu pěti let. A to jak v lokalitě Cypky, tak v lokalitě Kamenky. Přičemž se zhotovitel musí držet celkem přísných pravidel tak, aby nedocházelo k degradaci pozitivních vlivů na faunu a flóru. A také nesmím opomenout, že na Cypkách ještě není hotovo. Projekt je od začátku týmová práce.

Vytvořená hrázka má pravděpodobně chránit níže položené nemovitosti před vodami z přívalových dešťů; podle čeho je dimenzovaná retence před ní a na jakou intenzitu deště? Ptám se proto, že není řešeno odvedení zachycené vody a vznikne tak bezodtoková „laguna“.

Vytvořené hrázky (jsou na Cypkách dvě) jsou protierozní průlehy. Průleh je opatření zadržující vodu a půdu v krajině. Jedná se o mělké, široké, často zatravněné příkopy nebo hrázky s mírným sklonem proti okolnímu svahu, kopírující vrstevnice. Bývají vytvořeny na prudším delším svahu s ornou půdou a je to velmi účinné, levné a přírodě blízké opatření. Vzhledem ke svažitosti bylo nutno vybudovat dle vrstevnic dva zasakovací průlehy o stejných parametrech,

ale jiné délce. První o délce cca 125 metrů a druhý o cca 15 – 20 metrů níže po vrstevnici a o délce cca 75 metrů. Hrázka je zhruba lichoběžníkového tvaru, kdy nejširší základna tvoří základ hrázky o šíři jednoho metru a výšce 0,75 metru. Průlehy jsou vybudovány z materiálu nacházející se na místě minibagem. Průleh má primární funkci zpomalení rychlosti tekoucí vody, která způsobuje erozi. Čím větší rychlost tekoucí vody, tím horší erozní stav. Voda, která se takto zbrzdí nebo případně zachytí, není nikde odváděna, protože by se jednalo v tomto případě o nežádoucí stav. Ve vzniklé „laguně“ bude sedimentovat vodou unášená ornice a voda. Ta se bude pomalu vsakovat a sedimentovat. Nejlepší a neúčinnější protierozní opatření, které kdy naši předci vymysleli, tak bylo budování teras na prudkých svazích. Fragmenty jsou dodnes k vidění v lese nad Ošim.

Vysázené stromy a travní porost po celé délce zahrad obyvatel ulice Vřesové výrazně zlepšují stávající stav obecní orné půdy.

Sice jste mi na položenou otázku neodpověděl, ale budiž. Jak je smluvně zajištěn přístup na daný pozemek parc. čís. 1698/25 k.ú. Vřesina u Bílovce tj. „obecní sad“? Ptám se proto, že k němu nevede žádná obecní cesta a vykolikovaný pruh vede přes pozemky různých vlastníků.

Hohohooo ☺ smeč. Bravo! (poznámka tázaného) Mám za to, že jsem odpověděl na předchozí otázku, ale asi ne dostatečně zřetelně. Tak já se vrátím k předchozí otázce, podle čeho je dimenzovaná retence a na jakou intenzitu deště. Jedná se o PROTIEROZNÍ opatření a ne protipovodňové opatření. Klidně může nastat situace, že průleh přeteče. Smyslem je odtékající vodu zpomalit, tím se sníží erozní energie, která unáší půdu. Z toho vyplývá, že protierozní opatření nebylo nijak dimenzováno na pětiletou, desetiletou či jinou povodňovou vlnu. Bylo vycházeno z mých zkušeností na jiných obdobných projektech a vše bylo konzultováno s pracovníky Agentury ochrany přírody a krajiny, kteří mají opravdu velké zkušenosti.

Ale teď už zpět k otázce přístupu k sadu. Přístup k pozemku byl od začátku Achillovou patou pro-

jektu. Vybudovat protierozní průleh na soukromých pozemcích nešlo, tak bylo s hospodařícím na zmíněném honu dojednáno následující. Byl vytyčen zmíněný přístup, který bude zatrávněn a rozloha přístupu k sadu mu byla nahrazena z pozemku sadu. Tudíž žádná písemná smlouva není, protože když na to přijde, tak travnatý pás lze lehce rozorát a kolíky sadu posunout, tím se vrátí původní stav. Vše je smluveno na gentlemanské dohodě dvou rolníků.

Jak se lidově říká, laik žasne a odborník se diví. Měl jsem za to, že „obecní sad“ je obce Vřesiny a vše je podloženo odborně zpracovanou dokumentací a do budoucnosti smluvně zajištěno. Ale se svými odpověďmi jste mne vyvedl z omylu. Domníval jsem se, že se jedná o akci obce a nakonec se dohodli dva rolníci. Pane radní, na území katastru Vřesiny jsou tři lokality porostlé náletovými křovinami a stromy, které ještě v nedávné minulosti byly kvetoucí louky – Za mlýnem, Velký Luh. Na Rybníčku (u Kačáku). Neuvažoval jste o tom, že jako rolník byste si je pronajal a z dotačního titulu ministerstva zemědělství je přeměnil opět na louky? Zlepšilo by se tím okolí obce. A to je můj poslední dotaz.

Je nezpochybnitelné, že obecní sad na Cypkach je obecní a dohody mezi sedláky ve Vřesině fungují desítky let a po několika generacích. Nevím, proč na výsadbu ovocných stromů by měla být zpracována odborná dokumentace na téma, „jak bodnut stromek do hlíny“. Tím chci naznačit, že je to z mého pohledu zbytečnost. Co se týče smluvního zajištění, je to velmi složitá odpověď, protože je to komplikovaná věc souvisejících nájemních vztahů se zemědělci a vlastníky orné

půdy. Všechny zemědělské subjekty hospodařící na katastrálním území Vřesiny u Bílovce, mají smluvně podloženy výměry orné půdy, které obhospodařují. Ale zároveň jednotlivé hony polí mají rozděleny na díly, které obhospodařují tak, aby byly lépe obhospodařovatelné. Příklad: Hon Za humnami, který začíná na pěšině hřbitov – Skalka a končí v zatáčce v Hájku, je rozdělen na několik dílů. Na těchto dílech hospodaří dle registru půdy – LPIS... P. L., já a dva díly obhospodařuje V. B. Proto nastávají situace, kdy například pozemek, který jsem si propachtovával obhospodařuje například P. L. a naopak. A z toho je zřejmé, že nelze uzavřít smluvní vztah na přístup k obecnímu sadu na Cypkach. Proto je přístup vytyčen, bude na něm pouze tráva, která se bude kosit 2x ročně a o tu samou výměru, která byla zemědělcem poskytnuta, je sad menší. Když by muselo dojít k nápravě, tak řešení je pak zcela jednoduché. Smluvně bude podložena následná péče o sad a alej Kaménky, na pět let. Kdy po vysoutěžení zakázky jsou nyní projednávány smluvní podmínky o tuto péči.

Souhlasím s Vaším názorem, že v těchto lokalitách byly louky v mnohem lepší kondici než nyní a nejen tam. Ale degradace těchto trvalých travních porostů začala dříve než v nedávné minulosti. Degradace začala kolektivizací, kdy před ní a až do dnešních dnů, se zcela změnil režim hospodaření. Komunisti v Československu nenahali jen lidi jak dobyt看 do uranových dolů, ale i dobyt看 do velkokapacitních stájí, a tím se přestalo pást na lukách. Pryč jsou doby, kdy každý sedlák na částech svých luk pásal ovce, husy, hovězí nebo koně a část důsledně sekl na seno, nebo senoseč sušil a otavu nechal na výpas. Živočišná výroba se centralizovala

jako ostatně všechno v té době a tím se také sklizeň sena a píce obecně také centralizovala. Větší stroje nevysečou dokonale malé plochy a zvířata nehnojí nenahraditelnou organickou hmotou louky. A po revoluci roku 1989 je hospodaření na těchto loukách jen smutná setrvačnost. Mnohdy se seno vůbec nesklízí a louky jsou jen mulčovány, a tím dochází k druhové devastaci luk. Nedochází k vysemení trav a dvouděložných rostlin, ale hlavně k následné sklizni sena pryč z pozemků. Také sečení není tak důsledné z různých důvodů, a tím dochází k postupnému zarůstání dřevinami. Ale proč se to tak děje, se musíte zeptat těch, kteří v těchto lokalitách hospodaří.

A zda jsem neuvažoval, že si louky pronajmu? Asi tak jako každý soukromý rolník v dědině uvažoval. Ale propachtovat si jakoukoliv půdu je v dnešní době nelehká věc, obzvlášť když je u některých, zejména postkomunistických kolchozů a tím nynějších agrobaronů, v pachtovní smlouvě pětiletá výpovědní lhůta. A vyhlídka relativní nejistoty za pět let, mnohdy majitele doslova děsí. Selským rozumem je jasné, že vřesinský malý sedlák, který hospodaří například na 80 ha půdy se bude starat jinak o propachtovanou půdu, než někdo, kdo hospodaří na třech-čtyřech tisících hektarech. Ale tuto věc si musí ujasnit majitelé pozemků, komu svěří svou půdu.

Závěrem děkuji za opravdu krásné otázky, které šly do hloubky a k samotnému jádru věci. Děkuji. O ovocných dřevinách v obecních novínách odpovídal Bc. Petr Lička

Otázky pokládal a v příštím vydání Vřesinských novin se k problematice vrátí

Ing. Vladimír Bárta

Hluk z prodloužené Rudné – co je nového a co děláme

Vážení spoluobčané, je dobré vědět, že naše petice nezapadla a žije mezi politiky. Vím, leckdo si může říct, že nám v ničem nepomůžou a že je zajímavé jen před volbami.

V našem případě to tak bylo, o tom není sporu. Prakticky hned po vyfocení krajských politiků a jednoho vyhozeného ministra na Rudné to ty dotyčné úředníky absolutně přestalo zajímat. Výsledek všichni známe, hluk, zmar a trvale poškozené životní prostředí. Proto jsme sepsali petici a s ní teď obcházíme a obesíláme naše politické představitele. Na kraji (MSK) jsme u hejtmana Vondráka (ANO) neuspěli, odkázal občany dopisem někam do neznáma, svou úřední řečí, nic konkrétního a v ničem nehodlá pomoci, protože to prý není věc kraje.... Pozitivní ale je, že i on naši petici a stížnost posunul na ŘSD do Prahy.

Pan starosta ten dopis má, můžete se na něj k němu jít podívat. Přesto to s Krajským úřadem nevzdáváme a společně s krajskými zastupiteli za ODS panem Návratem a paní Crkveníjaš-Němečkovou se dále pokoušíme najít řešení. Jednání proběhnou v prvním týdnu měsíce března.

V posledním týdnu měsíce února nám naše petice otevřela dveře k jednání s ex ministrem dopravy a nynějším předsedou klubu ODS v Parlamentu ČR panem Stanjurou. Za Vřesinu

j jsme se zúčastnili ve složení pan starosta Kopeň a za ODS Vřesina pánové Staněk a Lička. Pan Stanjura si vyžádal naši petici a přislíbil, že za nás bude jednat s generálním ředitelem ŘSD a na Ministerstvu dopravy, kde problematika nyní patří. Takže věříme, že toto možná náš problém alespoň trochu posune k pozitivnímu výsledku – zahájení jednání a prací ke snížení hlukové zátěže.

Je to jen krátká informace o tom, že se problematice nadále věnujeme a snažíme se problém šířit mezi osoby a instituce tak, aby se stal takzvaně veřejně známý a musel se řešit. Proto je našich 386 podpisů pod peticí nesmírně cenných a i politici nyní věc berou vážně.

Za ODS Vřesina

Martin Staněk, Jan Fučík, Petr Lička

Slova lékařky o očkování

Již je to rok, co do našich životů vstoupil nový koronavirus SARS-CoV-2.

Kolem sebe máme spoustu omezení a nežije se nám v této situaci vůbec dobře. Děti nemohou do škol, živnostníci do práce a zdravotníci, zvláště ti na kovidových jednotkách, již melou z posledního. Navíc se zdá, že naše vláda v této situaci tápe a není schopna dát jasná a smysuplná stanoviska.

Tato vážná pandemická situace přinutila vědce, aby v urychlené době vytvořili vakcínu, která by situaci zvrátila. Již malé děti dostávají vakcíny proti vážným nemocem, na které by mohly zemřít nebo by si nesly vážné zdravotní komplikace, pokud by nemoc prodělaly. Díky očkování se vymýtlý v minulosti ze světa vážné smrtelné nemoci jako jsou pravé neštovice a obrna, snížila se četnost spalniček, zardének a černého kašle. To je smysl očkování, pokud neexistuje kauzální terapie nemoci. Po očkování se v těle vytváří protilátky a ty chrání proti dané nemoci. Pokud se vytvoří kolektivní imunita, bakterie či virus nemá šanci se dále v populaci šířit a vymizí.

Proti virovým onemocněním není přímá léčba, pouze symptomatická, t.j. potlačování příznaků, které onemocnění vyvolává, např. teplota, kašel, bolesti apod. U některých nemocí se čeká, jak se vyvinou a jak to dopadne. Je to příklad klíšťové meningoencefalitidy. Tady je očkování jedinou ochranou, protože infikovaných klíšťat přibývá.

Odpůrci očkování oponují a operují s nežádoucími účinky vakcín, které jsou však zanedbatelné s porovnáním s nemocí, proti které se očkuje. Jedná se většinou o závažné nemoci. Takže není dobré vyčkávat a obávat se, že nemoc přijde, ale raději se chránit očkováním.

Ale vraťme se ke Covidu. Někteří namítají, že za tak krátkou dobu nemůže vzniknout kvalitní a osvědčená vakcína. Není to pravda. Přední infektologové a imunologové tvrdí, že tak kvalitní vakcínu jsme tady ještě neměli. Mluvím o genové mRNA vakcíně firmy Pfizer-BioNTech, kterou se začalo očkovat jako první v republice. Vakcína vyvolává vysokou imunitní odpověď (až 95%) a její vedlejší účinky jsou srovnatelné s ostatními běžně užívanými vakcínami. Mohu

vám to potvrdit z vlastní zkušenosti. Imunitní systém na ni zareaguje a to je dobře, protože se vytváří v těle žádoucí ochranné protilátky proti nemoci. Jsou potřeba dvě dávky v rozmezí 21-28 dní. Podobně funguje i druhá vakcína firmy Moderna. Očkovaný člověk se považuje za imunního proti onemocnění Covid-19 za 14 dní po druhé dávce. To znamená, že ne onemocníte nebo budete mít mírnější průběh nemoci a neskončíte v nemocnici. Zatím se neví, jak dlouho budou protilátky v těle fungovat a na jak dlouhou dobu vakcína vydrží.

Začíná se očkovat i vakcínou firmy AstraZeneca, která nemá tak přísné požadavky na skladování v minus 70 st.C, tudíž se možná brzy dostane do ordinací praktických lékařů. Druhou dávkou se doporučuje očkovat po 3 měsících, kdy je popisována větší imunitní odpověď (až 82%).

Takže se zdá, že vidíme světlo na konci tunelu. Pokud se podaří proočkovat cca 70% populace, máme šanci, že virus potlačíme a budeme moci opět normálně žít. Obdivuji v tomto směru Izrael, který tuto situaci zvládá nejlépe ze všech. Apeluji na všechny, kteří s očkováním vyčkávají nebo jej zavrhuji. Nemusíte se bát očkování, ale infekce Covid-19 a jejich následků. Dle mé osobní statistiky v naší ordinaci onemocněl každý čtvrtý klient, což je hrozné.... !!

Budme zodpovědní k sobě i ostatním.

Přeji všem klidné dny ve zdraví.

Vaše doktorka MUDr. Radmila Fábriková

Dětská lékařka ve Vřesině

Vedení obce se podařil husarský kousek. V předložském otevřeném zdravotním středisku začala od 1. ledna 2021 ordinovat dětská lékařka paní MUDr. Adriana Nováková. Za tepla se Vřesinské noviny rozhodly, samozřejmě bezkontaktně, položit paní doktorce pár otázek, tj. dvě.

Prosím o krátké, ale hutné curriculum vitae

Pocházím z horské oblasti Slovenska - Kyšuce. Tam jsem se narodila a žila až do 19 let. Po vystudování gymnázia jsem pokračovala ve studiu Lékařské fakulty v Bratislavě, kde jsem prožila pěkné studentské časy. Po ukončení lékařské fakulty jsem se rozhodla pracovat v České republice, konkrétně na Moravě.

Morava mi byla vždy blízká, trávila jsem tam hodně času, hlavně v dětství formou táborů.

Po rozeslání žádosti o práci se mi stala Ostrava osudnou. Vždy jsem chtěla pracovat na dětském oddělení, ale to zpočátku nebylo možné. Mým začátkem bylo plicní oddělení ve FN Ostrava. Zpětně můžu říci, že všechno v životě má smysl a toto oddělení mi bylo při-

nosem do mého pracovního života. Po půlroce jsem dostala příležitost nastoupit na dětské oddělení do Městské nemocnice, kde jsem působila 7 let. Poté jsem přestoupila na novorozenecké oddělení FN Ostrava. Novorozenecké

období života je krásné a zároveň velmi zranitelné, a to mne přitahovalo. Pracovala jsem tam plných 10 let. Díky za to, protože to byla velká zkušenost do života lékaře i člověka. Na novorozeneckém oddělení ještě pracuji v krátkém úvazku na rizikové ambulanci.

Po období práce v nemocnici mne to začalo postupně směřovat do ambulantní sféry a v roce 2020 jsem se rozhodla otevřít si dětskou ambulanci ve vaší obci.

Jak jsem již vzpomínala, Ostrava mi byla osudnou. Seznámila jsem tady se svým manželem, spolu máme 2 dcery a bydlíme v Plesně.

Vašimi koníčky jsou především.....

K mým zájmům ve volném čase patří turistika za každého ročního období, kolo, zimní sporty, četba knih a zahrada. Mám ráda pohyb jako takový.

Věřím, že moje ambulance bude potěšením pro mne i pro moje dětské pacienty a jejich rodiče.

Za odpovědi poděkoval a fotografii paní doktorky připojil Ing. Vladimír Bárta

Zimní sportování v MŠ

„Právě v mateřské škole, kde jsou děti ve věku aktivního poznávání a objevování světa prostřednictvím hry, je nejpříznivější a nejpřirozenější příležitost rozvíjet takové činnosti, ve kterých by se nevyučovalo a nepoučovalo, ale více experimentovalo, prakticky zkoušelo i sportovalo.“

A proto se snažíme do našich celodenních aktivit zařazovat takové činnosti, které jsou pro děti zajímavé, vhodně je motivují a samy si je mohou „osahat“ a vyzkoušet. Zařazujeme mnoho projektů a praktických projektových dnů a také jsme se zapojili do projektů MŠMT – Šablony.

Zimní období, kdy situace pro nás všechny nebyla příliš jednoduchá, jsme využili k rozvoji pohybové gramotnosti dětí. Vytvořily jsme Šablony, které nám umožnily přivést do MŠ odborníky na pohyb a zimní sporty. S dětmi jsme si nejen povídali, ale i prakticky vyzkoušeli, „jaké to je být hokejistou“. Seznámili jsme se s hokejovou výzbrojí, pravidly, hrou fair play a nakonec si děti zahrály ve skupinkách „hokej“.

V dalších dnech jsme se zabývali sporty, při kterých se využívají míče. Při tomto „Míčkování“ si děti s odborníkem ukázaly všechny druhy míčů, přiřazovaly je k určitým druhům sportů, osvojily si správný úchop i chytání míčů. Osvojily si spolupráci s kamarádem a nakonec jsme si všichni společně zahráli jednoduché míčové hry.

Jelikož nám letošní zima dopřála pořádnou sněhovou nadílku, využili jsme tyto dny i ke sportování venku. Hry se sněhem, házení koulí na cíl, lopatování v areálu ZŠ, chůze v nerovném terénu, to vše jsme zvládli. I když jsme mnohdy vypadali jako velké sněhové koule...

Zapojení do projektů MŠMT – Šablony nám umožnilo zakoupit pro děti do MŠ mnoho nového sportovního zařízení a pomůcek. Například bezodskokové míče, set skládacích průlezek, padáky ke cvičení, terče pro hod na cíl apod...

Osvojení si zdravých životních návyků, rozvoj fyzické zdatnosti a zdravého životního stylu je v této době velmi důležité. Proto nám všem přeji mnoho pevného zdraví...

Bc. Silvie Gregorová

Daruj škole knihu

Chtěla bych touto cestou velmi poděkovat všem rodičům a občanům obce Vřesina, kteří se zapojili do projektu Daruj škole knihu, který probíhal v základní i mateřské škole od začátku prosince do konce ledna. Během těchto dvou měsíců jsme ve škole shromáždili neuvěřitelných 204 dětských knih. Jedná se o knihy různých žánrů od pohádek, přes příběhy až po encyklopedie.

Naším záměrem není uschovat knihy do školní knihovny, ale umístit je do čtenářských

koutků, které chystáme pro naše děti v prostorách školy. Žáci tak budou mít ke knížkám přístup během přestávek, ve školní družině a dokonce i v areálu školního hřiště. Tam se chystáme vybudovat knihobudky, ze kterých si budou mít možnost půjčit knihy i děti, které do naší školy nechodí. Až budeme mít knihobudky připraveny, budeme vás o jejich provozu informovat.

Mgr. Lenka Skýbová

Ptáček z mateřské školky

*Nevyletí nad obláček
nemá peří a zobáček,
křídélky nám nezamává,
písni radost nerozdává.*

*Lahodnou však svojí chutí
k úsměvu nás vždy donutí,
slinami nám plní ústa
s omáčkou, co vždy je hustá,
odstraní nám z čela mráček
nu přece - španělský ptáček!*

*Dnes si kuchařky pohrály
plátek masa naklepaly,
pak jejich ruce solící a pepřící
pokryly plátek hořčicí,
nadrobno nakrájely klínky
cibulky a pak i slaninky.*

*Prostor daly vajíčku,
přiložily okurčičku,
posléze ho umně stočily
na pánev s olejem vložily,
aby tam zpíval velkou slávu
vypouštěl z těla lahodnou šťávu.*

*Řekněme sobě bez vytáček
proč je to právě španělský ptáček?
Zrodil se ve školce, kulatý, pohostinský-
nazvěme ho proto: "Ptáček vřesinský!"*

Milada Nedělníková

Pixabay

Provoz školní jídelny

Provoz školní jídelny a školní kuchyně nebyl přerušen ani při vyhlášení mimořádných opatření. I v době uzavření MŠ a ZŠ jsme stále vařili pro cizí strážníky (občany Vřesiny). Připravujeme obědy pro 35 cizích strážníků a obec Vřesina zajišťuje jejich rozvoz. Na jaře 2020 nám Krajská hygienická stanice Ostrava doporučovala přerušit vaření pro cizí strážníky. My jsme se ale rozhodli provoz nepřerušit. Museli jsme však zvýšit hygienické předpisy. Dovězené prázdné jídlo-nosiče nemůžeme přijmout do provozu, pokud probíhá výdej pro děti, po výdeji je přijmeme s tím, že je musíme vydezinfikovat (umýt v myčce při 60°C) a poté jsou připraveny pro výdej na následující den.

Žáci 1. a 2. ročníku se stravují ve školní jídelně za přísných hygienických opatření. Při

vstupu do jídelny musí děti použít dezinfekci na ruce, musí mít roušku. Roušku odkládají jen u stolu. U stolu sedí maximálně 4 strážníci. Dětem všechno připravují zaměstnanci jídelny: jídelní tác, příbor, celé menu, včetně nápoje. Po každém strážníkovi vydezinfikujeme stůl i židli.

Žáci na distanční výuce si mohou odebírat obědy ze školní jídelny za dotovanou cenu (cena pouze za potraviny). Nemohou však oběd konzumovat v jídelně. Pro tyto děti probíhá výdej do jídlo-nosičů přes okénko v době od 11:00 do 11:30.

Byli bychom rádi za plnou jídelnu dětí a doufáme, že se toho ještě v tomto školním roce dočkáme....

únor 2021, Andrea Klanicová

Ve Vřesině možná bude PUMPTRACK!

Mnozí z Vás si nyní asi říkají, co to vlastně ten pumptrack je? Pumptrack je uzavřený, umělé vytvořený okruh pro jízdu na kole, který se projíždí bez šlapání. Okruh je tvořený vlnami a klopenými zatáčkami, které umožňují udržovat nebo dokonce zvyšovat rychlost jízdy tzv. „pumpováním“, kdy jezdec pohybem svého těla nahoru a dolů získává rychlost díky zvlněnému profilu okruhu. Je to ideální na nácvik rovnováhy, ovládnutí a zlepšení dovedností potřebných pro bezpečnou, efektivní a zároveň zábavnou jízdu na kole.

Pumptrack je určen pro širokou veřejnost, je to zábava pro celou rodinu a užijí si ho děti, mládež i dospělí bez výkonnostních či věkových omezení, od začátečníků až po zkušené bajkery.

Povrch pumptracku může být hliněný anebo asfaltový. Hliněný je zhruba o polovinu levnější, ale vyžaduje pravidelnou údržbu, mohou na něj pouze kola a nedá se používat, když je mokro. Proto jsem obecní radě doporučil asfaltový povrch, který je sice nákladnější, ale umožní jízdu i na koloběžkách, in-line bruslích nebo skateboardech. Dále nevyžaduje pravidelnou údržbu a dá se používat, i když je povrch mokrá.

Ilustrační foto

Ilustrační foto

A proč je v nadpisu slovo možná? Je to z důvodu výběru vhodného pozemku, kde by se dal pumptrack umístit tak, aby nerušil okolí, ale zároveň byl bezpečný pro své uživatele a byl v souladu s platným územním plánem.

Bc. Jan Fučík

Plzeň – Vřesina, jedna rodina

V letošním roce je tomu 75 let, kdy 17. července 1946, právě v čase návštěvy tehdejšího presidenta Československé republiky Dr. E. Beneše ve Slezsku - konkrétně v Opavě a v Hrabyni – přijel do Vřesiny primátor města Plzně JUDr. Karel Křepinský, aby uzavřel v rámci akce Budujeme Slezsko kmotrovskou smlouvu nad svým kmotřencem Vřesinou. Tak se zrodilo něco, co v padesátých a šedesátých letech minulého století přerostlo u mnoha občanů Vřesiny a Plzně ve vzájemné přátelství.

Již 31. 7. 1946 byl odeslán první nákladní vagón obsahující výzbroj pro hasičskou zbrojnicu a dále 26 kusů školních lavic, 814 knih, 96 kusů učebních pomůcek, obuv, šaty, hračky a Big-Ben 12 lampový přijímač, a to vše převážně pořízeno z darů plzeňských firem. Po vlastní ose cestoval pro dobrovolné hasiče Vřesiny agregát.

Začátkem října 1946 přicestovala do Vřesiny již třetí delegace zástupců NF a MNV Plzeň a opět s mnoha dary od plzeňských obchodníků, dobročinných institucí, Obchodního družstva, a někteří z nich, např. Václav Jiránek či p. Gabriellová, se zúčastnili i noční národní směny při rubání uhlí vřesinskými pro město Plzeň. Jednalo se již o druhou noční směnu, které se účastnily také vřesinské ženy a vřesinská mládež a pro Plzeň se těmito brigádami narubalo 250 t ostravského uhlí. Členy delegace byli Marie Loulová-Hezká a také PHDr. Jindřich Čadík, který následně měl dne 29.12. 1946 úvodní slovo při zahájení propagační výstavy „Budujeme Slezsko“ uspořádané ve výstavní síni Západočeského umělecko-průmyslového muzea. Expozice obsahovala na 80 obrazů slezských umělců, např. Heleny Salichové, Josefa Dobeše, Valentína Držkoviče, Viléma Wünsche a dalších, ukázky soudobé slezské literatury autorů Zdeňka Báry, Vojtěcha Martínka, A. C. Nora, Franě Směje, Petra Bezruče a fotografie Vřesiny.

Vystoupení vřesinských ochotníků na prk-

nech Divadla J. K. Tyla se hrou „Handlér Binar“ a s pásmem „Večerní beseda ve Slezsku“ bylo poděkování Plzeňákům za dosavadní pomoc. Před představením bylo předáno předsedovi ÚNV stat. Města Plzně JUDr. Karlu Křepinskému a předsedovi plzeňského komitetu pro pomoc Vřesině Václavu Jiránkovi čestné občanství obce Vřesiny. (Čestné občanství Vřesiny bylo ještě uděleno v roce 1969 primátoru Ing. Janu Votrubovi a v roce 1970 primátorovi Gustavu Radovi). Po celou dobu pobytu bylo ze strany obyvatel Plzně cítit sympatie vůči slezské mládeži. Zájezd trval od 22.11. do 25.11.1946 a už přivítání na plzeňském nádraží za účasti oficiálních hostů bylo impozantní, s dechovou hudbou plzeňských železničářů se šlo průvodem hlavními třídami, pozdravování zástupy z chodníků, až před hotel Smitka, kde ochotníci byli ubytováni. Následující den plzeňská odbočka Autoklubu ČSR odvezla vřesinské do Nýřan a Zbůchu k prohlídce uhelných dolů. Kromě toho se poklonili na Mikulášském hřbitově u hrobu J. K. Tyla jeho památce, navštívili obrazárnu na radnici a samozřejmě pivovar.

„Ježíšek z Plzně ve Vřesině“ tak zněl titulěk v dobovém tisku. Nadílku v hodnotě 200 000,- Kčs přijela předat vřesinským dětem 15.12.1946 šestičlenná delegace z Plzně. Každé dítě dostalo boty, vánočku a sáček koledy, škola byla také obdarována novými pomůckami a knihami. Na oplátku dostala Plzeň Ježíška od Vřesiny, a to pro plzeňskou nemocnici 170 tun uhlí, které o národní směně narubali vřesinští horníci.

V červenci 1947 odjela do Vřesiny delegace Plzně, provázena 60 členou skupinou plzeňských baráčníků v čele s rychtářem Schikertem a zástupci plzeňského Autoklubu. Den před slavností měla své vystoupení baráčníká mládež „Děti z předměstí“. A následující neděle 27.7.1947 byla pro Vřesinu velmi sváteční. Tento den dopoledne, za účasti plzeňských, byla

odhalena na rodném domě slezského buditele Kazimíra Tomáška pamětní deska a po té byla předána vřesinským hasičům stříkačka, kterou posvětil plzeňský kaplan Škvorecký. Odpoledním průvodem, jehož čelo tvořili krojovaní baráčníci z Karlova a za skandování hesel, ze kterých vynikalo „Plzeň-Vřesina, jedna rodina“, se došlo k místu staveniště, na kterém byl položen základní kámen na stavbu hasičské zbrojnice kombinované s kulturním domem a úřadovnou MNV, jejíž plány vypracovaly technické úřady stat. města Plzeň za vedení Ing. Janke. Předseda MNV Vřesina Eman Kaluža poděkoval jménem obce za veškerou pomoc, která mimo věcných darů činí na penězích 180.000,- Kčs a odevzdal plzeňským zástupcům žulový kvádr z Němci zničeného pomníku na Ostě hůrce u Háje ve Slezsku, kterého má být použito při první stavbě v Plzni. Ze slavnosti byl odeslán pozdravný telegram prezidentu republiky dr. Edvardu Benešovi. Průvod se poté odebral na vyletiště, kde Baráčníci zatančili Českou besedu.

Dne 5. července 1951 se očekával příjezd hostů z Plzně. Ještě dopoledne se ve velkém tempu zametaly cesty a stavěly slavobrány. Na nádraží byl nápis: „Vítáme naše milé kmotry z Plzně“ a bylo vyzdobeno státními vlajkami. Druhá brána byla u zastávky při hospodářském skladišti s nápisem: „Nová Plzeň vítá svého primátora“. V sokolovně a na osadě Nová Plzeň byly nápisy: „Plzeň-Vřesina, jedna rodina“. Kolem tří hodin odpoledne, kdy měla výprava dorazit do Vřesiny,

sešlo se mnoho lidí na nádraží k uvítání. Nálada byla velmi dobrá, hudba připravena a lidí stále více a více přibývalo, až tam byla skoro celá vesnice. Kolem 15:30 přijely zvláštní tramvaje s výpravou. Hudba zahrála veselý pochod a toho volání slávy a vítání, objímání, líbání, takže málokteré oko zůstalo suché. Po srdečném uvítání se průvodem šlo do Sokolovny, kde bylo oficiální uvítání. Za MNV uvítal milé hosty předseda Jaroslav Bajgar a za Plzeň Václav Jiránek. Kolem 17 hod. odpoledne přijela další delegace osobním autem, a to primátor města Plzně Josef Maizner. Kolem 18 hod. přijeli další hosté, a to hasiči na svém hasičském voze a zástupci "autoreny", kteří přivezli pro Vřesinu nově přepracovaný sanitní vůz.

6. července 1951 dopoledne byla slavnostně přejmenována osada Hlubočec na osadu Nová Plzeň. Odpoledne se šlo průvodem okolo vesnice na obecní hřiště, kde započala hlavní slavnost. Plzeňští se hráli "Staročeskou svatbu", všechno v krojích, při tom účinkovala dudácká kapela z Domažlic za přítomnosti kapelníka Jiřího Kajera.

Dne 7. července 1951 opět průvodem okolo vesnice na obecní hřiště, na kterém předvedli plzeňští hasiči požární cvičení - seskok z věže do plachty a jiné, následovali vřesínští hasiči a nakonec vystoupil Vřesinský taneční a pěvecký soubor a pak se uskutečnil fotbalový zápas plzeňští hasiči proti vřesinskému fotbalovému mužstvu, který soudcoval starý Vodák z Plzně a skončil vítězstvím plzeňských.

8. července 1951 ráno před MNV vyhrávala hudba, kde se následně jménem MNV Vřesina rozloučil s plzeňskými hosty předseda Jaroslav Bajgar a jménem Plzně Václav Jiránek. Pak se ještě několikrát zatančilo na cestě a potom se houfně průvodem a s hudbou odcházelo na nádraží. Byla to obrovská spousta lidí a ze žádné vřesinské chalupy nechyběl nikdo na rozloučenou.

Vřesinský Slezský soubor písní a tanců opětuje návštěvu plzeňským a 15. března 1952 kolem půl 10:30 hod. dopoledne vlakem vjíždí na Gottwaldově nádraží do Plzně. Po krátkém a srdečném uvítání, které neobešlo bez polibků, odjíždějí autobusem na radnici, kde bylo slavnostní uvítání. Na radnici je uvítal Václav Jiránek a primátor města Josef Maizner. Vřesínští zazpívali některé slezské písničky a pak jim byla promítnuta na filmovaná Staročeská svatba v podání Baráčníků. Večer byl sraz všech na Josefovské zábavě ve Skvrňanské sokolovně.

Druhý den odpoledne bylo v odborovém domě „Peklo“ první vystoupení a ve 20 hod. následuje druhé, které už bylo hojně navštíveno. Taktéž při večerním představení měli vřesínští mohutné potlesky s přáním na opakování jednotlivých čísel. Taktéž večerního představení byl přítomen

primátor města Plzně Josef Maizner se svou manželkou.

V pondělí bylo věnováno návštěvě plzeňského pivovaru a večer byl pak v Besedě společný večírek na rozloučenou.

V úterý 18. března 1952 ráno bylo na radnici společné shromáždění, na kterém se za Plzeň rozloučili Václav Jiránek, primátor Josef Maizner, za Baráčníky rychtář Schicker a za Vřesinu František Holaň. Pak vřesínští zazpívali na rozloučenou a snad nebylo nikoho, který by neslzel, tak všechno bylo dojemné. Na nádraží, kde po srdečném a opravdu přátelském rozloučení, při kterém se lidé navzájem objímali, líbali a dojetím plakali, bylo navzájem slíbeno, že Plzeň na Vřesinu nikdy nezapomene a taktéž Vřesina nezapomene na Plzeň. Ať nikdy nevymizí z paměti heslo Plzeň-Vřesina, jedná rodina.

Za provolávání slávy a na shledanou se rozjel rychlík z Plzně. Ještě daleko bylo vidět, jak vytvářely plzeňští mávají a vřesínští jejich pozdravy opětuji.

Proto se v roce 1952 bývala ulice Školní přejmenovala na Vřesinskou a dne 6.7.1951 za účasti delegace z Plzně se místní část Vřesiny Hlubočice slavnostně přejmenovala na Novou Plzeň, včetně tramvajové zastávky. V roce 1993 se ve Vřesině přikročilo k pojmenování ulic a jedna z nich se pojmenovala na Plzeňská.

V sedmdesátých letech minulého století se styky změnilly na oficiální návštěvy představitelů Plzně k různým výročím - oslava 25. výročí osvobození Vřesiny a otevření nové budovy školy v roce 1970, oslava 55 let trvání Československé republiky v roce 1973, oslava 600 let trvání Vřesiny v roce 1977.

Škoda, že se v Dějinách města Plzně 3 (1918-1990) vydaných v roce 2018 nenašlo místo pro zachycení těchto událostí...

A Vřesina nezapomněla. Když v srpnu 2002 postihla Plzeň povodeň, vřesínští občané spontánně vyhlásili sbírku na zmírnění následků přírodní katastrofy a dobrovolně přispěli celkovou částkou 68 750,-Kč v hotovosti. Humanitární

pomoc ve formě hygienických a čistících prostředků v hodnotě přes 100 000,- Kč spolu s finančním darem osobně dovezla starostka obce Jana Holušová spolu s místostarostou Vlastimilem Kudelou.

Výše částečně popsané události jsou získané z dobového tisku, proto Letopisecká komise při Obecním úřadě Vřesina se prostřednictvím Radničních listů obrací na potomky těch občanů města Plzně, kteří se ve čtyřicátých až šedesátých letech minulého století aktivně zapojovali k vzájemným návštěvám a společenským setkáním, vždyť někteří společně slavili Vánoce ve Vřesině, byli za svědky na svatbě, navštěvovali tradičního vřesinského Kozelka nebo jako děti trávili prázdniny ve Vřesině. Ať už to byli Baráčníci nebo žáci Hudebního souboru při tehdejší 6. střední škole v Plzni, ul. Pionýrů 2, kteří Vřesinu v padesátých letech minulého století navštívili a vystupovali tam, nebo ti, co se podíleli na zajištění pobytu vřesinského Slezského souboru písní a tanců v Plzni.

Prohledejte své rodinné archívy, možná, že se v nich nacházejí písemnosti či fotografie vztahující se k výše uvedenému, a především si vzpomněli na to, co vám zanechali v ústním podání vaši blízcí ve svých vyprávěních.

Možná, že se zjistí, na které stavbě je umístěn žulový kvádr z Ostré hůrky, snad se najde gramofonová deska s nahrávkou slavnostního uzavření kmotrovství a bude nalezen umělecky vypracovaný zápis o převzetí kmotrovství Plzně, vypracovaný učitelem Václavem Krobem a další artefakty.

Letopisecká komise při Obecním úřadě Vřesina bude vděčna za jakoukoliv informaci zasloupanou na info@vresina.cz a již předem moc děkuje.

Letopisecká komise při Obecním úřadě Vřesina

(Tento článek byl začátkem ledna 2021 zaslán do Plzeňského deníku a Radničních listů města Plzně s prosbou o otištění. Ke dni vydání Vřesinských novin č. 1/2021 článek v nich ještě nebyl otištěn)

Kdo byl František Myslivec

V letošním roce si připomínáme jedno výročí spojené se jménem vřesinského rodáka, slezského buditele, Kazimíra Tomáška.

20. dubna tomu bude 145 let, kdy K. Tomášek, farář ve Velké Polomi, zemřel.

A právě před 124 lety, 4. července, mu byla odhalena pamětní deska na jeho rodném domě v bývalém vodním mlýně ve Vřesině.

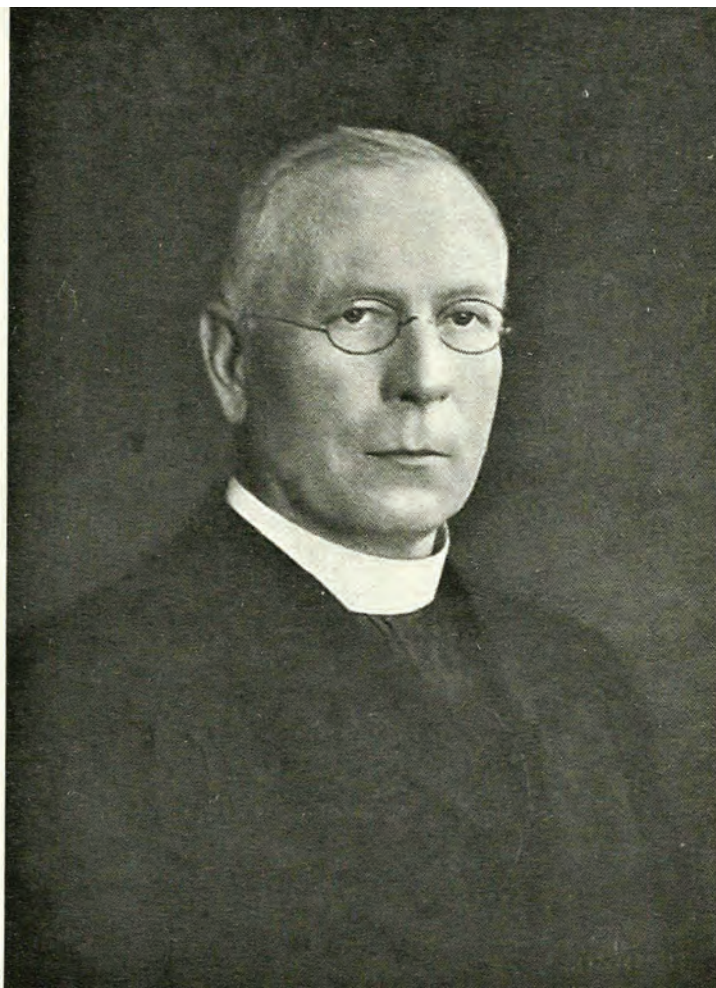
A do třetice, letos uplyne 74 let, kdy 27. července 1947 za účasti delegace z kmotrovského města Plzeň a Baráčníků z Plzně - Karlova byla podruhé umístěna na rodný dům Kazimíra Tomáška pamětní deska (uschována v době německé okupace).

Aby toho nebylo málo, tak 18. června uplyne 8 let, kdy na zdi kostela sv. Antonína Paduanského ve Vřesině byla znovuodhalena vřesinskému rodákovi pamětní deska z roku 1897.

A co s tím vším má společného jméno muže uvedeného v titulku? Mnoho, právě František Myslivec, rodák z Dolní Lhoty, byl iniciátorem toho, že olomoučtí bohoslovci uctili na oslavu pětadvacetiletého jubilea "Opavského týdeníku" památku buditele, narozeného u nás ve Vřesině, zřízením mramorové desky.

František Myslivec (1873-1934) se narodil v tehdejší Malé Lhotě u Ostravy, jak se tehdy Dolní Lhota jmenovala. Po ukončení docházky na gymnáziu vystudoval bohosloveckou fakultu v Olomouci, na které právě slezští bohoslovci, pod jeho vedením, organizovali zhotovení pamětní desky Kazimíru Tomáškovu. Po různých působících (Vizovice, Frenštát pod Radhoštěm, Příbor, polní kurát v Brašově, Příbor) se v roce 1923 stal profesorem náboženství na opavském gymnáziu. A zde již začala naplno jeho etnografická činnost. V roce 1925 se stal předsedou správního výboru pro Zřízení Zemědělského muzea v Opavě, které bylo otevřeno v roce 1927.

V roce 1926 vydal "Náš národní kraj", v roce 1928 "Naše dědiny, statky a chaloupky na Opavsku", v roce 1933 "Starý způsob hospodářství na Opavsku". Všechny tři publikace byly znovu vydány v roce 2013 pod názvem "Opavský venkov před 100 lety". Vydání této publikace obohacuje povědomí obyvatel Opavska (a tím i Vřesiny) o naší minulosti, která je, kromě jiného, složena z historie všedního dne, co naplňovalo život našich předků. A obsah

František Myslivec
1873 – 1934

výše uvedených publikací má svůj význam i pro Vřesinu. Kromě všeobecných údajů a popisů vztahujících se na dědiny Opavska v II. polovině 19. století rozepsaných v kapitolách Práce polní, Práce domácí, Pastva dobytka, Nemoce dobytka a jeho léčení, Zahrady a ovoce, Různé, Postup hospodářských prací během roku, jsou uváděné konkrétní údaje i občané vztahující se k Vřesině.

– Dle sdělení Františka Kudely ve Vřesině čís. 117 vypravují starší lidé, že tam byly pěkné zahrady s ušlechtilým ovocem, ve mlýně Tomáškově čís. 16 a u Petra Švrlanského čís. 29.

– Hospodářství trojdílné zrušil ve Vřesině okolo roku 1870 vrchní Martiník (Antonín) z čp. 99, když se stal samostatným hospodářem.

– Ve Vřesině se po roce 1830 začal pěstovat jetel (šćudlek).

– Na Wilczkově panství se začalo orat do dvánáctibrázdového záhonu po roce 1863.

– Okolo roku 1870 se začala pole vápnit a po vápno se jezdilo až do Štamberka.

– Mléko prodávalo se za starých časů jenom ve vesnicích blízko města ležících a ve velkém na dvořech, ze kterých se do měst dováželo. Všeobecně počalo se na venkově prodávat na počátku průmyslového ruchu okolo roku 1880. V té době počali podnikaví jednotlivci ve vesnicích východně od Hrabyně, Kyjovic a Bilovce ležících, přicházeti do stavení večer pro mléko, které do stojatých máseľnic sbírali a druhého dne časně zrána v trávnici na hřbetě do Ostravy nosili. Byly to hlavně ženy, které z počátku zažily cestou mnoho nepříjemností a posměchu. Mezi jiným bylo na ně pokřikováno: "Kaj stym kanonem, kaj, budě vojna?" Do pohorského kraje od Hrabyně směrem ke Klimkovicím přicházely v pondělí a ve čtvrtek handlerky (venkovské překupnice) z Nových Sedlic a Mokřých Lazců do roku 1900 až do Vřesiny a do Polanky u Klimkovic, které pak v úterý a v pátek máslo a tvaroh v Opavě na trhu prodávaly. Máslo, vejce a tvaroh ve Svinově, Porubě, Klimkovicích a v Polance koupené donášely do Vřesiny, odkud jim je vozil Martiník ode dvora.

– Po mokřém roce, kdy brambory ve vesnicích níže ležících, například v Porubě, se neurodily, jídvali brambory s vařenou vikví, sdělil Frant. Kudela st. ze Vřesiny čís. 117, rodem z Poruby.

– Při sepisování katastru (v klimkovském okrese se katastr sepisoval v letech 1835-1836) se mnozí rolníci i obce vzdávali lesů nebo luk, kterých dosud jako svého majetku užívali, jestliže jim tyto v pozemkových knihách nebyly připsány. Ve Vřesině u Klimkovic vzdal se louky u rybníka majitel čís. 5 Hurník.

– Poděkování si zaslouží, kteří se narodili po roce 1837 a kteří mi rovněž při pořádání národopisné výstavy v Opavě v roce 1893 byli nápomocni, a kteří byli tak šťastní, že se dočkali osvobození vlasti a při sbírání předmětů pro Zemědělské muzeum v Opavě znova mi popsali starý způsob hospodářství (kromě jiných) jsou Antonín Martiník z Vřesiny a František Kudela (rodák z Poruby) ze Vřesiny čís. 117.

"Pokud chceš znát cestu, kam jít, měl bys ses podívat, odkud jsi přišel".

Ing. Vladimír Bárta

(Kurzívou uvedené citace jsou z knihy Opavský venkov před 100 lety v textech Františka Myslivce, VITAREGIO o.s. 2013)

O spolupráci obce se spolkem Vřesínská příroda z.s.

Radě obce byl spolkem předložen projekt pod názvem „Medová louka“, řešící kultivaci obecních pozemků na staré skládce zvané Tuzex v Kaménkovém dole a byl schválen.

Jeho realizace úspěšně zajišťovaná radním Bc. Ličkou pokračuje závěrečnou fází, když konzultací byl pověřen člen spolku Mgr. Ivanský.

Po zaměření a vytyčení pozemků byly provedeny a zadokumentovány zkušební výkopy, které měly ověřit tloušťku ornice na bývalé skládce.

Ke zlepšení síly vrstvy ornice bylo navezeno několik nákladních aut ornice, byl vybudován průleh ke zmenšení půdní eroze a na výtoku pramenů zřízena tůň, umožňující zachyt a čištění vyplavenin z bývalé skládky.

Bude objednána a provedena výsadba asi 20 vzrostlých stromů a asi 20 keřů vybranou odbornou za-

hradnickou firmou s termínem do konce března.

Pak dojde k definitivní úpravě povrchu vláčením a k zasetí víceletých bylin i medonosných a opět to provede odborná firma.

Spolek umístí na plochu několik úlů, obec drobný mobiliář. Spolek se zavázal k údržbě pozemku v příštích letech a ke zpracování technologického postupu údržby.

Jedná se o první pokus o kultivaci tohoto pozemku a doufejme, že výsledek bude úspěšný i pohledný.

V loňském roce spolek nechal vyměřit a vytyčit obecní pozemky pod hrází rybníka v Oši, kde bylo schváleno vybudování tůně. K realizaci nedošlo, projekt Tůň vypracovaný spolkem, bude přepracován. Výsledky vytyčení byly předány obci.

Spolek nechal pořídit z dronu fotografie oblasti mokřadu Kačák, údolí Vřesinky po rybníku a rybníka v Oši, pro budoucí využití při zpracování návrhu krajinného řešení celé této oblasti včetně Kamének. Také tyto snímky byly předány obci.

Spolek se angažuje v řešení krajinné úpravy oblasti mokřadu Kačák tak, že zadal krajinnou studii úprav, maximálně šetřících současnou přírodu.

Studii předá spolek k případné realizaci obci, která má v letošním roce v rozpočtu vyčleněné prostředky na oblast Kačáku.

Slíbili jsme obci spolupráci při mapování zdrojů vod v katastru obce jako podkladu pro případná řešení vtoku balastních vod do kanalizace.

Ing. Petr Nedělník,
předseda spolku Vřesínská příroda z.s.

Záhumenička

Záhumenička je jedním z mála potůčků pramenících na katastru obce Vřesiny, který si zachoval téměř v celém svém úseku původní meandrující charakter. Vzpomínka paní Věry Sasínové: „U Záhumeničky jsme si jako děti hrávaly celé dny různé dětské hry a pily vodu z potoka. Asi byla dobrá, když žijeme dodnes bez následků. Ještě v r. 1973 jsem tam chytla žabku rosníčku, tak tam byla čistá příroda“. Stejně jako Vřesinka byla do roku 2012 bezejmenným potůčkem. Pojmenování bylo poprvé vymyšleno a použito až při tvorbě turistické mapy Vřesiny, kdy vznikla potřeba potůčky nějak rozlišit a pojmenovat.

Potůček pramení ze studánky v lesíku Příhlavky v nadmořské výšce 340 m. n. m. a dle pověsti má vodu schopnou uzdravovat. Ze studánky stéká do hluboké přirozené rokliny dlouhé 800 m. Roklina mezi poli byla odedávna zarostlá stromy a původní buky, duby, lípy, habry, břízy byly doplněny výsadbou smrků, modřínů, borovic. Zdržuje se zde srnčí zvěř, zajáci, králíci, bažanti, lišky, veverky a v minulosti bylo objeveno doupě jezevce. Hnízdí a zdržují se zde puštíci, divocí holubi hrivnáči, hrdličky a celá široká škála lesních pěvců. Nad lesíkem můžeme často spatřit kroužící dravé ptáky - káně nebo poštolku. V horní část toku od Hýlovské cesty směrem k Hájků žili raci do 70. let minulého století. Po provedené melioraci v délce 460 m a výstavbě polního hnojiště raci v této části přišli o své přirozené prostředí a vyhynuli.

Na jižních svazích směrem k osadě Mexiko v lesním údolí Dolní vrchoviny, Boroví a Zahájčí pramení bezejmenné přítoky Záhumeničky. Potůčky se stékají a les končí v dolině u mostu přes silnici spojující Vřesinu s Klimkovcem i v místní části Hájek. Převážnou část porostů tvoří habry, duby, po okrajích lesa se nacházejí třešně, ptáci, břízy, u potoka olše lepkavé, vrby bílé a srdčité,

v bažinatém terénu kopřivy, ostřice liščí, kostřava rákosovitá. V lesíku naleznete krmelec pro zvěř a přístřešky k sypání krmných směsí pro bažanty. Z ptáků je zde možné spatřit káně lesní, holuba hrivnáče, drozda kvícalu, kosa černého, pěnici černohlavou, sojku, sovu puštíka, budníčka menšího a různé druhy sýkor. Na březích potůčku narazíte na skokana hnědého a podle stop můžete vyčíst, že oblast je navštěvována srnčí zvěří a prasaty divokými.

Na začátku místní části Hájek je příjezd k rodinným domkům od Vřesiny ze silnice ul. Klimkovická ukončen cca 250 m dlouhým remízem s převážujícími stromy olše lepkavá, dub letní, topol, osika, bříza, jívka a lípa srdčitá. Naleznete zde další bezejmenný přítok Záhumeničky. Součástí remízku je i malý rybníček, ze kterého vytéká levobřežní přítok Záhumeničky. V rybníčku se vyskytuje skokan hnědý. Keřové patro tvoří líska, bez černý, byliny kopřiva dvojdomá, netýkavka nedůtklivá, přeslička bahenní, čekanka, pastuší tobolka, vlčí mák, pomněnka rolní. V olšině se zdržuje srnčí zvěř.

Paní Sasínová vzpomíná: „V Hájků jsem s ostatními dětmi prožívala své dětství. Každý den byl pro nás stejný a přece jiný. Ráno jsme musely zahnat husy na pastvu na louku k Záhumeničce. Postavená hráz na potoku zabezpečovala dostatek vody pro koupání hus, ale i dětí. Vypadalo to tak, že jsme se nejprve okoupaly my děti, pak husy a znovu zase my. Nikomu nevadila špinavá voda, ani nás nenapadlo, že bychom mohly mít zdravotní problémy. Husy jsme pásly celý den a když došla voda s domácí štávou, kterou jsme měly k zahánění žízňně přinesenou z domova, tak jsme pily vodu z potoka. Na pastvu nám rodiče nosili občerstvení, protože my děti, pro množství práce a dětských her, jsme neměly čas a zájem jít domů se naobědvat nebo napít. Byly to nejkrásnější chvíle našeho dětství. Nikam jsme

Pramen Záhumeničky

nespěchaly, hrálo se na „schovku“, zloděje a policajty, vymýšlely jsme hry z toho, co bylo zrovna k dispozici. Soutěžilo se s lodičkami vyřezávanými z kůry komu dál dopluje, chytaly jsme raky a kdo chytil největšího, vyhrál. Žáby jsme chytaly do velkých sklenic od okurek a pozorovaly jejich reakci. Byl to nádherný čas. Domů jsme se vracely, až byly husy nažrané a měly plná volata. Bylo zajímavé, že husy různých majitelů se dokázaly samy rozdělit a zamířit do domů kam patřily. Prostředí V Hájků se od dob minulých sice změnilo, ale stále si zachovává svůj původní kolorit. V Záhumeničce již není hráz k zadržení vody, v období posledních suchých let ubylo vody a místy úplně vyschla. Srnčí zvěř tam i nyní chodí pravidelně pít vodu a v její blízkosti potůčku i odpočívá. Někdy tam lze zahlédnout i divoké kačenky hledající potravu. Jen lesní pěšinky, které byly kolem potoka, zarostly, husy zde nikdo nepase, nekoupe a bez této vzpomínky nikoho již nenapadne, že to místo v minulosti žilo.“

Přihlávky

Posezení u potůčku pod Záhumeničkou

Za Velkými humny

Nádrž pro zasněžování lyžařského areálu

Za mostem směrem na Porubu protéká Záhumenička pod prudkou strání porostlou lesem. Les Záhumeničky vytváří optickou bariéru mezi Vřesinou a průmyslovou Ostravou, uzavírá tak prstenec lesů okolo Vřesiny. Masiv lesního hřbetu je osázen z převážné části smrky, borovicemi, duby, buky, jeřabinami, břízy a částečně zamezuje proudění prachových částic ze směru od Ostravy. Vytěžené holiny zarůstají maliním, ostružiním, černým bezem. Bylinné patro tvoří vrbka úzkolistá, netýkavka nedůtklivá, kakost smrdutý. V lese naleznete i památnou lípu, kde vřesinští a porubští ochotníci pořádali ve dvacátých letech minulého století divadelní představení.

Potok protékající pod masivem má charakter horské bystřiny s kamenitým, místy jílovitým dnem, meandruje a poměrně dlouhý tok vytváří tůňky s drobnými peřejemi. Potok byl pověstný bohatstvím raků říčních přibližně do r. 1980. Intenzivním chemickým hnojením polí Za Velkými humny, částečný splach z polí přímo do vod potůčku, meliorace zasažené chemikáliemi z hnojení způsobily pravděpodobně vyhynutí račí populace a potočních rybek.

V současné době je nutné nadále zabezpečovat břehy Záhumeničky před splachem ornice do koryta a zabránit korozi břehů, která se může zvětšovat po každém větším lijáku. Pás „ladem ležící půdy – zatravnění“ na levém břehu Záhumeničky má zabránit splachům

Porubský rybník

do jejího toku. Dalším negativním důsledkem je nenávratná ztráta ornice z přilehlých polí Za Velkými humny.

Do Záhumeničky jsou svedeny meliorační vody a domnívám se, že napomáhají tomu, aby voda v potůčku nevyschla v období extrémního sucha. Rovněž vybudována nádrž pro zasněžování lyžařského svahu působí podobným efektem a vytváří příjemné přírodní prostředí.

V 60. letech minulého před vybudováním lyžařského areálu si vřesinští a porubští kluci vybudovali na louce u Záhumeničky „fotbalové hřiště“. Brány byly zhotoveny ze soušek kulatiny, hřiště mělo rozměry dle rozsahu posekané louky, žádné lajnování, vytýčení hřiště, dresy,

kopačky neexistovalo. Tak jak se dle situace měnily rozměry hřiště, stejné pravidlo platilo i pro počty hráčů. Kolik jich v daný čas přišlo, tolik jich i hrálo. Později příchozí zájemce o fotbal nebyl rovněž problém zapojit do hry.

Záhumenička v prostoru Ski family parku (místní část Skalka) je zatrubněná, opouští katastrální území obce Vřesina a protéká kolem střelnice Sportovního střeleckého klubu Poruba do „Porubského rybníku“. Z „Porubského rybníku“ potůček teče pozůstatkem lesíku, přes který ještě v nedávné minulosti vedla žlutě značená turistická cesta z Poruby kolem Sokolovny přes Mexiko k Sanatoriím Klimkovic. Výstavbou Prodloužené Rudné zanikla

turistická cesta a původní trasa potůčku byla upravena. Za mostem pod Prodlouženou Rudnou se vrací do původního koryta a nedaleko Porubského bludného balvanu proteče pod mostem na ulici Vřesinská a cca po 4,35 km vtéká do Porubky.

Článek byl zpracován na základě poskytnutého písemného materiálu o významných krajinných prvcích od p. Savo Nováka a vzpomínek paní Věry Sasínové. Děkuji za poskytnuté údaje, které umožnily sepsání článku. Použité fotografie ve videu jsou nafocené v období let 2012 – 2021. Video o Záhumeničce naleznete na webových stránkách obce Vřesina v sekci videa, dále na facebookových stránkách Vřesina a Spolku Vřesinská příroda.

Milan Julínek

Devět zbytečně mrtvých

Zvuk motorových pil dnes patří do zvuků vesnice jako kdysi švitoření vrabců. Vrabců už je málo, zato pilu má každý. A kdo další to nepřezijí? No přece stromy! Dnes jsem byl svědkem kácení 9 vzrostlých stro-

mů ve východní části pozemku naší školy. Sličné, zdravé dvacetimetrové smrky, jedlé kaš- tany.... Stejně tak byla zbavena většina stromů zahrada mateřské školy. S velkou slávou pár stromů vysadíme a stejně

hlučně jich mnohem víc pokácíme. Jsem zvědav, co mi na to odpoví obecní rada, na kterou jsem se obrátil. Argument, že je to v nějakém projektu, a že tam vysadíme nové stromy, neberu! Nové stromy místo mladých? Proč?

Ing. Petr Nedělník, spolek Vřesinská příroda

Stromy v intravilánu Vřesiny

Celá situace kolem stromů, které se nacházejí na obecních pozemcích v intravilánu obce, je trošku komplikovanější, než se na první pohled může zdát. Kolega radní Jiří Augustin vypracoval plán údržby stromů v obci a byl zadán odborné firmě požadavek na jejich pasportizaci. Žádný strom, který byl vykácen, nebyl vykácen „jen tak“, vždy kácení proběhlo na základě povolení příslušných orgánů státní správy. Zvláště paní ředitelka školy dbá na to, aby stromy v areálu školky a školy, včetně jeho okolí, byly v naprostém pořádku s ohledem na zdraví žáčků.

Důsledkem toho musely být vykáceny stromy loni na podzim a letos na jaře v areálu ZŠ a MŠ. A zdůrazňuji, že vše proběhlo dle platné legislativy a povolení je každému k dispozici na obecním úřadě. Kontrolu povoleného kácení v MŠ a před vchodem budovy knihovny provedla Česká inspekce životního prostředí a shledala vše bez závad. A jak je to se stromy pro budoucí generace? Za poslední dva podzimy bylo vysazeno více než 200 stromů v extravilánu obce. Letos na podzim je plánováno zasazení cca 100 kusů stromů v intravilánu obce. Základní škola po-

žádala o dotaci 250 000,- Kč na výsadbu stromů ve svém areálu a již víme, že byla schválena příslušnými úřady. O tu samou dotaci také požádala obec Vřesina, ale zde čekáme na rozhodnutí. Závěrem bych tedy shrnul fakta: 1) žádný strom nebyl vykácen „jen tak“, ale na základě řádného povolení, kde je vše řádně zdůvodněno; 2) obec vysazuje více jak desetinásobky poražených stromů; 3) rada obce bude pokračovat v trendu vysazování stromů a to v celém katastrálním území i v budoucích letech.

Za radu obce Bc. Petr Lička

Ke kácení stromů dne 2. 3. 2021

Dne 2. 3. 2021 došlo k vykácení 11 kusů vzrostlých stromů na východní hranici pozemku zahrady Základní školy.

Na můj popud mi byly dány k dispozici materiály:

- 1) Odborný posudek z 21. 01. 2021 ing. Putka
- 2) Žádost o kácení z 12. 02. 2021.

Odborný posudek jako cíl označuje „doplnění sportovních ploch o zeleň a také zvýšení počtu listnatých stromů a tím zvýšení kvality obecní zeleně“.

Navrhuje v rámci těchto lokalit (školní pozemek) „aby bylo vysazeno 51 listnatých stromů v hodnotě (včetně pomocného materiálu, výsadby, následné péče, odborného dozoru) 250 496 Kč.,

Zároveň navrhuje možné umístění nové výsadby, mezi jinými navrhuje po celé východní délce pozemku vysadit 16 kusů sloupovitého dubu za 42 540 Kč.

V celém odborném posudku není jediná zmínka o kácení, jedná se o obohacení současné druhové skladby, předpokládá tedy sazení bez kácení.

Kácení bylo uskutečněno na základě Žádosti o kácení z 12. 02. 2021, kde se jednalo o 11 stromů.

Důvodem bylo :

- u břízy bělokoré, průměr kmene 119 cm - hrozba pádu
- u 2 kaštanovníků jedlých, průměr 126 a 108 cm
- a u 8 smrků pichlavých (průměry kmene 104,

70, 60, 79, 59, 71, 83 a 54cm) jsou jako důvody uvedeny: „nevhodné zvolení dřeviny, které budou nahrazeny vhodnějšími“.

Takže, místo „obohacení druhové skladby“, dochází ke zhoršení druhové skladby.

Při stejném postupu hrozí na východní straně pozemku školy i vykácení dalších, krásných vzrostlých smrků.

Podle mého názoru došlo jednoznačně k nedovoleným zásahům do dřevin podle ust. §2 odst.1 Vyhlášky č. 189/2013 Sb. „O ochraně dřevin a povolování jejich kácení“, způsobující trvalé snížení jejich ekologických funkcí.

Ing. Petr Nedělník 4. 3. 2021

DiVOch stále žije

Všem našim příznivcům, podporovatelům, známým i neznámým, chceme oznámit, že navzdory tíživé situaci DiVOch stále žije! Nescházíme se, nevidáme se, ale díky moderním technologiím jsme stále ve spojení.

Chybíte nám a těšíme se na Vás. Ale musíme to ještě chvíli vydržet. Také pro nás to není lehké. Myslíme na Vás.

V našem divadle jsem od jeho prvopočátku. Moc mě to baví a na každou zkoušku i představení se moc těším. Z malých rolíček jsem se v poslední době ujala funkce nápovědy a vyzkoušela jsem si, co to obnáší. Zpočátku jsem si myslela, že budu jen sedět, sledovat text a sem tam něco někomu napovím. Vždyť to přece nic není. Omyl! Už na zkouškách jsem brzy pochopila, že moje důležitost stoupá. Zvláště při blížící se premiéře, kdy text není stále zažitý. A pak to přijde! Je tady den D. Všichni jsou mírně nervózní, ale šťastní, že už je to tady. Dříve než to začne, posadím se na místo předem určené, aby mě nikdo z diváků neviděl, ale abych byla v pohotovosti pro ostatní na jevišti. Ostatní si mě ještě zkontrolují, zda jsem na místě a může se začít. Sleduji text, který znám už téměř nazpaměť a mnohdy mě překvapí improvizace ostatních. Věřte nebo ne i já se mnohdy zapotím.

Nedávno jsem na internetu narazila na článek, který byl publikován 16. 4. 2018 známou blogerkou ustarnouciblogeriny. Dovolte mi se s Vámi o tento článek podělit. „Cituji“:

Kdy je nápovědka při představeních v akci?

Publikováno 16. 4. 2018 | Autor: ustarnouciblogeriny

Pokud nezaspí, tak nejlépe vždy, když to herci potřebují, což mi ostatně před představením všichni hojně připomínali hláškami: „Nebuď tajemná!“ nebo „Nahod!“ případně „Nesetři mě!“

Je ovšem velký rozdíl, zda jde o komedii (tam herci rádi improvizují a vždycky se z toho nějak vylžou) nebo o toho zatraceného Shakespeara. Tam je nejlepší vzít si něco na uklidnění, o pauze prchnout před rozruženými umělci na dámský záchod a velmi pečlivě se zamknout!

Každý herec, pokud má okno, reaguje jinak. Nápověda to většinou pozná už několik vteřin dopředu, protože umělec změní své chování v roli.

Milovala jsem herce, kteří se v případě výpadku zklidnili, zprůma na mě prohlédli a v klidu mi text odečetli ze rtů nebo také ty, kteří si to prostě mimo aranžmá namířili přímo k portálu a nechali si text nasolit do ucha.

Horší to bývalo s choleriky. Jejich vnitřní výbuch vzteku je u okna nutil vrtět se a něco si huhlat, čímž sami sebe zahlušili, takže by neslyšeli, i kdybyste na ně ječeli...

Pamatuju se, že u jedné písni, která byla opravdu nezapamatovatelná, jsem vyrobila transparenty s potřebnými narázkami a ukazovala na ně. Také jsme si elegantně poradili s nedoslýchavostí herce, který sice text vždy uměl, ale neslyšel narážky svých kolegů. To jsem byla za světlušku. Pořídila jsem si baterku, a pokaždé, když měl promluvit, jsem vysílala světelné signály...

Největší průser pro mě byl, když herec „skočil“ v textu. Třeba o několik stran. V tu chvíli (nejlépe tak do tří vteřin) by měla nápovědka zrekapitulovat, co vše se na těch vynechaných stranách odehrálo, zda je to pro posun děje zásadní a buď odkývat herci, že může klidně jet dál nebo okamžitě vymyslet, jak ho vrátit zpět. V těchto situacích jely stresové hormony na sto procent. Uffff, to bylo strašné! Na infarkt!

A (jen tak mezi námi)... milovala jsem to!

Článek dostupný z: <https://ustarnouciblogeriny.wordpress.com/2018/04/16/kdy-je-napovedka-pri-predstavenich-v-akci/>

A teď něco pro zábavu a zamyšlení:

1. Nápověda na 7 písmen: _____
2. Nápověda na 5 písmen _____
3. Divadelní nápověda na 6 písmen _____
4. Napovídání textu na 8 písmen, pomocník herce, pomůcka k řešení úlohy _____
5. Počítačová nápověda na 4 písmena _____
6. Skrytá písemná nápověda na 5 písmen _____
7. Rozvrh (rozpis) v divadle na 6 písmen _____
8. Debutant v divadle na 15 písmen _____
9. Divadelní hry na 7 písmen _____
10. Malá role na 4 písmena _____
11. Souhrn her v divadle na 9 písmen _____
12. Chodba v divadle na 6 písmen _____

Řešení: 1. vodítko, 2. návod, 3. suflér, 4. nápověda, 5. help, 6. tahák, 7. ferman, 8. začínající herec, 9. dramata, 10. štek, 11. repertoár, 12. kuloár

Za DiVOch Dagmar Stavačová, členka divadelního souboru

Oddechové okénko

Vtipy Bohumila Nováka

Libuje si manželka, taková silnější:
Představ si Karle, že mi dneska v tramvaji tři mladíci nabídli své místo.
A stačilo to?

Když jsem dnes ráno přišel domů, povídala mi manželka, že u nás byl zloděj.
No a co se s ním stalo?
Leží v nemocnici. Manželka totiž myslela, že jsem to já.

Poslyš Karle, bylo by ti líto, kdybych ti odešla s úplně cizím mužským?
A proč? Cožpak mohu litovat mužského, kterého neznám?

Synek přinese špatnou známku z dějepisu.
Táta se ptá: co jsi zase neuměl?
Ale, praví synek, ptala se mě paní učitelka, kdy zemřel Karel IV.
A ty jsi to nevěděl?
Já jsem ani nevěděl, že byl marod.

Výletník se ptá venkovana, který sedí před domem:
Nevíte, jak vysoký je támhle ten kopec?
To nevím, ale velký rum tam stojí 11,- korun.

Svátky jara v tradicích

O dobu, kdy se mají Velikonoce slavit, se vedly spory od 2. století. Teprve v roce 325 se Nicejský sněm usnesl, aby se slavily po prvním jarním úplňku. Velikonočním svátkům předchází 40denní postní období - zábava končila „pochováním basy“. Smrtná neděle předznamenává konec zimy - „Vynášení Mařáka“. Poté začíná velikonoční „barevný“ týden, ten začíná Květnou nedělí /jako den svěcení ratolestí/, následuje Modré pondělí, Žluté úterý, Černá středa, Zelený čtvrtek, Velký pátek, Bílá sobota, velikonoční neděle a Červené pondělí.

Pro lidové zvyklosti byl důležitý Zelený čtvrtek, kdy zvony odletěly do Říma a jejich zvuk byl nahrazován řehtačkami.

Hospodyně řádně vymetly dům a často házely do studní chléb s medem, aby se v nich celý rok držela voda.

Nejvýznamnějším dnem byl Velký pátek - ukřižování Ježíše Krista - den největšího smutku a postu. Velký význam se přisuzoval vodě, tou se vykropilo stavení.

Bílá sobota znamená konec půstu - světily se potraviny.

Na Velikonoční neděli se světila pole a dobytek, aby byla hojná úroda, odpoledne se konaly přípravy na pondělní pomlázku.

Velikonoční /Červené/ pondělí má charakter lidových veselí. Mrskání březovými, jalovcovými nebo vrbovými proutky mělo chránit před nemocemi a do domu přinést úrodu, blahobyt a štěstí. Postupně se mrskání měnilo na význam společenský, na pomlázku do rodin s dívkami chodili muži převážně svobodní. Odměnou jim byly kraslice, často s milostnými vzkazy. Pozvání „šmigrustníka“ naznačovalo namlouvání.

Pondělní velikonoční pomlázka je jedním z posledních mála zvyků, které jsou u nás doposud udržovány.

*Podle pramenu Liturgický rok zpracovala
Mgr. Jarmila Homolová.*

Kolik jsme v roce 2020 ve Vřesině vytřídili odpadu na jednotlivých komoditách

Textil	4,771 t
Papír	33,381 t
Plast	39,089 t
Sklo směsné	48,001 t
Kov	4,771 t
Kov směr	0,204 t
Bioodpad	986,000 t
Baterie	0,022 t

Loni jsme do sběrných nádob vybrali 22 kg baterií

Do sběrné nádoby u nás na Obecním úřadě ve Vřesině jsme v roce 2020 vytřídili 22 kg použitých baterií. Od neziskové společnosti ECOBAT, která zajišťuje sběr a recyklaci baterií v České republice, jsme za naši činnost obdrželi OSVĚDČENÍ O PŘÍNOSU PRO ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ. Děkujeme všem, kteří se do sběru zapojili. I díky vám je svět zelenější!

A proč vůbec třídíme baterie?

Pokud by baterie skončily v běžné popelnici, putovaly by na skládku nebo do spalovny. V obou případech by se z nich uvolňovaly škodlivé látky, včetně těžkých kovů. Ty by pak znečišťovaly ovzduší, půdu, podzemní a povrchové vody. Když baterie odnesete na sběrná místa předcházíte těmto škodlivým procesům, které se negativně podepisují nejen na přírodě, ale i na našem zdraví. Zároveň díky recyklaci získaným druhotným surovinám šetříme nerostné zdroje a nemusíme životní prostředí zatěžovat další těžbou.

Podle statistik společnosti ECOBAT ročně v České republice vytřídíme zhruba 45 procent baterií, které se dostanou do oběhu. To je necelá polovina. Jde přibližně o 1 700 tun. Z toho vyplývá, že kolem 2 100 tun baterií končí neznámo kde. Vedle rozumné spotřeby baterií je proto nezbytné, aby lidé vybité baterie odnášeli na sběrná místa. Má to velký smysl. Vždyť prostřednictvím recyklace jsme schopni ze 100 kilogramů baterií získat 65 kilogramů kovonosných surovin, které znovu slouží lidem k užítku.

Například z tužkových baterií získáváme recyklací ocel, zinek, mangan, nikl a měď. Z dalších typů baterií také olovo, kadmium, kobalt a stříbro. Tyto suroviny pak využíváme k výrobě nových produktů využitelných například ve stavebnictví, dále při výrobě popelnic, okapů, ale třeba i kosmetiky, šperků nebo i hudebních nástrojů.

Každý máme možnost volby – chovat se zodpovědně a dát použitým bateriím šanci na „druhý život“, aby nám suroviny z nich po recyklaci znovu sloužily, nebo to prostě neřešit. My máme jasno – volíme zodpovědnost! Jsme rádi, že také touto cestou můžeme přispět k ochraně životního prostředí. Z baterií, které byly v loňském roce u nás na úřadě vybrány bylo recyklací získáno 14 kg kovonosných surovin. Každá vytříděná baterie se počítá. Děkujeme, že v tom jedete s námi.

Sběrnou nádobu, do které můžete odevzdávat použité baterie, najdete ve vestibulu budovy obecního úřadu.

Více informací si můžete přečíst na www.ecobat.cz nebo na FB profilu ECOCHEESE.

Věděli jste, že recyklací 10 kg baterií získáme takové množství zinku, jaké je potřeba k výrobě mosazi pro jeden saxofon? Nebo že zinek se používá v krémech na opruzeniny pro citlivé dětské zadečky ☺

Tříkrálová sbírka

Letošní jubilejní, desátá, Tříkrálová sbírka neproběhla ve Vřesině tak, jako minulé roky. Vládní opatření proti vlně epidemie covidu 19 neumožnila chodit koledníkům po domech. To se také projevilo ve výši obsahu pokladniček, které byly umístěné v kostele sv. Antonína Paduánského a na obecním úřadě.

Letošní sbírka ve Vřesině vynesla 22.844,-Kč v hotovosti. Byli i občané, kteří poslali peníze přímo na účet Charity.

Za deset let se Tříkrálovou sbírkou ve Vřesině získalo 622.804,-Kč.

Pro přehled uvádíme následující tabulku výše sbírky za jednotlivé roky:

Rok	Kčs
2012	56 581
2013	64 854
2014	57 023
2015	62 539
2016	61 036
2017	56 558
2018	74 732
2019	75 034
2020	85 605
2021	22 844

*Ing. Vladimír Bárta děkuje
Ing. Jiřímu Kachlovi za poskytnuté informace*

Tříkrálová sbírka pomůže, i když koledníci letos nevyrazili

Tříkrálová sbírka 2021 pomůže lidem v nouzi díky štědrosti obyvatel Ostravy, obcí a měst v okolí, přestože kolednické skupinky letos do domácností s ohledem na pandemii koronaviru nevyrazily. Prostřednictvím on-line formy sbírky a do stacionárně umístěných pokladniček na úřadech, v obchodech a dalších místech se do Tříkrálové sbírky letos shromáždilo **1 341 545,- Kč**. Připojit se ke sbírce je možné až do 30. 4. na webu www.trikralovasbirka.cz nebo přímo převodem na sbírkové konto č. ú.: **66008822/0800** u České spořitelny s variabilním symbolem: **77708013**. Prostředky ze sbírky Charita Ostrava a Charita sv. Alexandra využijí na podporu služeb pro klienty mobilního hospice, domova pro seniory, lidi bez domova nebo lidí se zdravotním postižením. **Děkujeme všem za podporu!** Výsledky a využití sbírky je publikováno na webu: <https://ostrava.caritas.cz/dobrovolnici/trikralova-sbirka-charita-ostrava/trikralova-sbirka-2021/>

Děkujeme za důvěru, podporu a přízeň dárčům a všem dalším lidem, kteří ochotně pomohli s umístěním stacionárních pokladniček nebo jakkoli jinak přispěli k uskutečnění Tříkrálové sbírky 2021 a vyjádřili tak solidaritu k druhým lidem v nepříznivé životní situaci.

Služby Charity Ostrava pro lidi v nouzi

Charita Ostrava je nestátní nezisková organizace registrovaná u Ministerstva kultury ČR, která od roku 1991 poskytuje sociální a zdravotní služby lidem v nouzi. Za 30 let své existence se činnost rozrostla a aktuálně má Charita Ostrava zřízená Římskokatolickou církví u Moravskoslezského kraje registrovaných 19 sociálních a 2 zdravotní služby, které zajišťuje prostřednictvím skoro tří set zaměstnanců.

Charitní střediska poskytující terénní, ambulantní nebo pobytové služby mají zázemí především v Ostravě-Vítkovicích, Ostravě-Jihu, Slezské Ostravě, Mariánských Horách, ale také v Hrabyni a Krnově. Většina poskytovaných služeb má spádovou působnost města Ostravy, jen mobilní hospic má rádius dojezdu 35 km a lůžkový hospic přijímá pacienty z celého kraje. Primárním hlediskem pro poskytnutí služby je potřeba konkrétního člověka v obtížné situaci, se kterou si sám nebo za pomoci rodiny neví rady. Cílovými skupinami poskytovaných služeb jsou senioři, lidi se zdravotním postižením, lidi bez domova, matky s dětmi v tísní, ohrožené děti a mládež, lidi nevléčitelně nemocní v závěru života, lidi s duševním onemocněním.

Denně jsou pracovníci Charity Ostrava v kontaktu zhruba s šesti sty klienty. Do pomoci se zapojují rovněž dobrovolníci organizovaní v dobrovolnickém centru a dobrovolnickém hospicovém centru zaměřeném specificky na zapojení lidí hledajících smysluplné naplnění svého času a naplnění potřeby být prospěšným druhému člověku především v Hospici sv. Lukáše.

Financování provozu služeb Charity Ostrava je ze 45 % zajišťováno z veřejných zdrojů – dotační podpory statutárního města Ostravy, Moravskoslezského kraje, Evropské unie a plateb od zdravotních pojišťoven. Zbývajících 55 % provozních nákladů kryje organizace z vlastních zdrojů. Kromě spolupráce klientů a příjmů od zdravotních pojišťoven se jedná o příjmy z veřejných sbírek, finančních darů nadací, firem i jednotlivců. Jednou z možností jak se k pomoci lidem, kterým Charita Ostrava pomáhá, je zaslání dárcovské SMS zprávy ve tvaru DMS CHARITA OSTRAVA 30 (nebo 60, 90) a číslo 87 777. Cena jedné SMS je 30 (nebo 60, 90,- Kč), z této pomoci obdrží Charita Ostrava pro zajištění kvality poskytovaných služeb 29, 59 nebo 89,- Kč. Více o DMS je uvedeno na: www.darcovskasms.cz Děkujeme všem dárčům, příznivcům,

partnerským organizacím, institucím, sponzorům, zaměstnancům a dobrovolníkům, kteří finančně, materiálně nebo také nezištnou pomocí, ochotou, zájmem či iniciativou podporují charitní dílo.

Více o Charitě Ostrava se v případě zájmu můžete dozvědět na webu www.ostrava.charita.cz, kde jsou uvedeny všechny kontaktní údaje o službách poskytovaných lidem v obtížných životních situacích.

Charita Ostrava zajišťuje poradenství při péči o blízké a zve na kurz nebo konzultace

Charita Ostrava v rámci aktivit Charitní hospicové poradny nabízí možnost bezplatné účasti na semináři „Jak pečovat o nemocného člověka v domácím prostředí“. Na setkání s profesionálními zdravotními sestrami Mobilního hospice sv. Kryštofa se dozvíte, jak zvládnout domácí péči o člověka se sníženou pohyblivostí, částečně nebo plně imobilního člověka a získáte související informace ze zdravotní a sociální oblasti. Termín společného kurzu je **22. 4. 2021, 14-17 h.** v budově Hospice sv. Lukáše, Charvátská 785/8, Ostrava-Výškovice. Dle hygienických opatření proběhnou buď společný seminář, nebo individuální konzultace, které je možné dohodnout i v jiných termínech.

Naučíte se nemocnému člověku podávat stravu, tekutiny a léky, provádět osobní hygienu či polohování, jako prevenci vzniku proleženin. Proběhnou praktické ukázky, jsou připraveny informace o možnostech získávání příspěvku na péči nebo využívání kompenzačních pomůcek, které pomáhají při naplňování potřeb nemocného člověka. Na kurz se přihlaste předem na kontaktu níže. Pro zájemce nadále poskytujeme konzultace v rámci telefonických nebo video hovorů. Konzultace vedené zdravotními sestrami poskytujeme každou středu (nebo dle domluvy). Těšíme se na Vaši účast! Kontakt: Charita Ostrava - Charitní hospicová poradna, Mgr. Alexandra Čubová, 731 534 002, e-mail: hospicova.poradna@ostrava.charita.cz

Hledáme posily do týmů hospicových služeb

Charita Ostrava nabízí pracovní uplatnění pro zdravotní sestry v Mobilním hospici sv. Kryštofa a v lůžkovém Hospici sv. Lukáše – zařízení pro lidi v terminálním stádiu života. Předpokládaný termín nástupu: ihned nebo dle dohody. Podrobnější informace na webu: <http://ostrava.charita.cz/volna-mista/> Charitu Ostrava a kvalitu poskytovaných služeb podpoříte zasláním **DMS CHARITAOSTRAVA 30** (nebo 60, 90) na číslo **87 777**.

Hospic sv. Lukáše a lidi v závěru života podpoříte zasláním **DMS HOSPICLUKAS 30** (nebo 60, 90) na číslo **87 777**.

Charitní dům sv. Františka a lidi bez domova podpoříte zasláním **DMS AZYLFRANTISEK 30** (nebo 60, 90) na číslo **87 777**.

Cena jedné SMS je 30, 60 nebo 90,- Kč, z Vaší pomoci obdrží vybraný projekt 29, 59 nebo 89,- Kč.

Více o DMS a možnosti trvalé podpory na: www.darcovskasms.cz **DĚKUJEME...!**

Charitní středisko sv. Kryštofa - mobilní hospic a ošetrovatelská služba, Charvátská 785/8, Ostrava-Výškovice

Jsi zdravotník? Vnímáš svou profesi jako poslání? Vážíš si života ve všech jeho fázích? Pokud ano, pak my sestřičky a toto auto čekáme právě na Tebe...

Doplni náš tým, nasedni a společně s námi se vydej na cestu, kde nejde o rychlost, ale o společné prožití čas s umíráním a jeho rodinou DOMA. Více se dovíš na www.ostrava.charita.cz nebo na telefonním čísle 733 676 601 - Mgr. Vladimíra Beroušková.

Inzerce

**Znáte už online
farmářské tržiště
Scuk.cz?**

Nakupujte z pohodlí domova
a svůj nákup si vyzvedněte
u Organizátorky Martiny.

www.scuk.cz/krpole

facebook.com/groups/scuk.krasne.pole

Výdejní místo: Ostrava — Krásné Pole

Scuk.cz

Vřesinské noviny, občasník.

Periodický tisk územního samosprávného celku. Vydává: Obec Vřesina, Hlavní 24, 742 85 Vřesina, IČ: 00298581 pod reg. známkou MK ČR E 23722.

Redakce: e-mail: asistent@vresina.cz. Ročník XXVIII. Náklad 1000 výtisků, pro občany Vřesiny bezplatně.

Redakční rada: Ing. Vladimír Bárta, RNDr. Radomír Paláček Ph.D., Mgr. Jarmila Homolová. Vychází březen 2021. Sazba: pakoc@volny.cz.

Uzávěrka příštího čísla je 28. 5. 2021. Všechny fotografie z akcí naleznete na našich webových stránkách www.vresina.cz.

Redakce a vydavatel se nemusí ztotožňovat s názorem respondentů.